

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22.listopadu 2013 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Suchánka a přísedících Vlasty Šebestíkové a Emílie Rabiecové, **takto:**

Obžalovaný

Jan H[redacted],

nar. [redacted] v [redacted], jednatel Gastro – sport Praha s.r.o.,se sídlem Praha 10 – Uhříněves, Sušilova 1507/17, trvale bytem [redacted], t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Ostrava od 19.12.2011,

je vinen,

že

1.

v lednu 2006 nejprve telefonicky a posléze při osobní schůzce ve Frýdku - Místku se záměrem vylákat finanční prostředky pod smyšlenou záminkou jejich potřeby na vedení dědického řízení po údajně zemřelém nevlastním otci Jaroslavu J[redacted], nar. [redacted] a nutnosti investic do správy zděděných nemovitostí a s příslibem odměny ve výši 10% z půjčené částky oslovil Ivanu B[redacted],nar. [redacted] v [redacted],

bývalou pracovnici Komerční banky a.s. Frýdek-Místek, která je obžalována pro zvlášť závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm.a) tr.zákoníku a trestný čin poškozování věřitele dle § 256 odst. 1 písm. a), odst. 3 tr.zákona, věc nepravomocně vedenou u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 80T 4/2013, s žádostí o poskytnutí půjčky v celkové výši 170.000.000 Kč na dobu tří let, přestože věděl, že žádné nemovitosti v inkriminované době nezdědil, neboť Jaroslav J[redacted] zemřel až dne 7.12.2009, a že vzhledem ke svým dalším závazkům peníze nevrátí, přičemž poté, kdy Ivana B[redacted] nabídku akceptovala, vystavil dne 9.3.2006 ve Frýdlantu nad Ostravicí směnku na směnečnou částku 170.000.000 Kč splatnou dne 15.5.2009, na jejímž základě Ivana B[redacted] obžalovanému Janu H[redacted] postupně v níže rozvedených případech v době od 9.3.2006 do 23.10.2008 půjčila celkem 170.000.000 Kč, a to:

jednak formou hotovosti předané ve Frýdku-Místku, Praze, Olomouci a okolí Brna ve dnech a ve výši:

9.3.2006	400.000,- Kč	10.3.2006	700.000,- Kč
26.1.2007	170.000,- Kč	9.2.2007	380.000,- Kč
29.3.2007	201.000,- Kč	6.4.2007	1.200.000,- Kč
21.6.2007	200.000,- Kč	21.6.2007	2.470.000,- Kč
11.7.2007	1.610.000,- Kč	17.8.2007	9.000.000,- Kč
5.11.2007	850.000,- Kč	23.11.2007	4.500.000,- Kč
26.11.2007	6.100.000,- Kč	5.12.2007	1.057.000,- Kč
14.2.2008	9.397,- Kč	4.3.2008	220.000,- Kč
13.3.2008	1.500.000,- Kč	15.4.2008	1.350.000,- Kč
25.4.2008	300.000,- Kč	9.5.2008	2.600.000,- Kč
9.5.2008	400.000,- Kč	9.5.2008	3.000.000,- Kč
20.5.2008	9.000.000,- Kč	30.5.2008	1.350.000,- Kč
3.6.2008	2.630.000,- Kč	20.6.2008	345.000,- Kč
11.7.2008	200.000,- Kč	31.7.2008	5.350.000,- Kč
6.8.2008	2.200.000,- Kč	15.8.2008	3.955.000,- Kč
25.8.2008	4.200.000,- Kč	25.8.2008	4.200.000,- Kč
4.9.2008	2.000.000,- Kč	4.9.2008	2.000.000,- Kč

26.9.2008	1.300.000,- Kč	26.9.2008	1.300.000,- Kč
26.9.2008	400.000,- Kč	29.9.2008	1.220.000,- Kč
10.12.2008	50.000,- Kč	10.12.2008	2.550.000,- Kč
10.12.2008	91.380,- Kč		

celkem 82.558 777,- Kč,

jednak formou zřízení dispozičního práva k účtu, na jehož základě obžalovaný na pobočce ČSOB, a.s. v Praze 6, ul. Aviatická 12 z účtu Ivany B[redacted] číslo [redacted] vybral hotovost ve dnech a ve výši:

4.7.2006	6.200.000,- Kč
10.7.2006	180.000,- Kč

celkem 6.380.000,- Kč,

jednak formou hotovostních vkladů na účty obžalovaného ve dnech a ve výši:

účet číslo [redacted] vedený u Volksbank CZ a.s.

25.5.2006	600.000,- Kč
31.5.2006	150.000,- Kč
19.3.2008	350.000,- Kč

celkem 1.100.000,- Kč

účet číslo [redacted] vedený u ČSOB a.s.

12.2.2007	350.000,- Kč	12.2.2007	350.000,- Kč
15.2.2007	209.000,- Kč	9.3.2007	40.000,- Kč
14.3.2007	70.000,- Kč	19.3.2007	50.000,- Kč
19.3.2007	150.000,- Kč	21.3.2007	50.000,- Kč

28.3.2007	75.000,- Kč	27.4.2007	200.000,- Kč
27.4.2007	200.000,- Kč	2.5.2007	250.000,- Kč
14.5.2007	280.000,- Kč	15.5.2007	200.000,- Kč
24.5.2007	400.000,- Kč	8.6.2007	220.000,- Kč
13.6.2007	400.000,- Kč	13.6.2007	400.000,- Kč
14.6.2007	3.000.000,- Kč	22.6.2007	500.000,- Kč
10.7.2007	180.000,- Kč	11.7.2007	500.000,- Kč
12.7.2007	500.000,- Kč	30.10.2007	150.000,- Kč
7.11.2007	100.000,- Kč	7.12.2007	400.000,- Kč
11.12.2007	380.000,- Kč	31.12.2007	160.000,- Kč
3.1.2008	250.000,- Kč	24.1.2008	1.000.000,- Kč
30.1.2008	300.000,- Kč	24.6.2008	130.000,- Kč
24.6.2008	240.000,- Kč	2.7.2008	255.000,- Kč
15.8.2008	500.000,- Kč	23.10.2008	552.000,- Kč

celkem 12.991.000,- Kč

účty číslo [redacted] a číslo [redacted] vedené u Raiffeisenbank a.s.

4.10.2006	365.000,- Kč	[redacted]
9.10.2006	20.000,- Kč	
17.10.2006	13.000,- Kč	
24.11.2006	30.000,- Kč	
16.11.2006	275.000,- Kč	
28.11.2006	90.000,- Kč	
30.11.2006	127.000,- Kč	
1.12.2006	54.000,- Kč	
8.12.2006	350.000,- Kč	
12.12.2006	330.000,- Kč	
13.12.2006	300.000,- Kč	
14.12.2006	341.000,- Kč	
21.12.2006	100.000,- Kč	
22.12.2006	500.000,- Kč	

22.12.2006	50.000,-Kč	[redacted]
28.12.2006	260.000,- Kč	[redacted]
2.1.2007	250.000,- Kč	[redacted]
8.1.2007	333.000,- Kč	[redacted]
11.1.2007	90.000,- Kč	[redacted]
12.1.2007	120.000,- Kč	[redacted]
19.1.2007	420.000,- Kč	[redacted]
19.1.2007	420.000,- Kč	[redacted]
25.1.2007	250.000,- Kč	[redacted]
26.1.2007	330.000,- Kč	[redacted]
1.2.2007	270.000,- Kč	[redacted]
1.2.2007	270.000,- Kč	[redacted]
5.2.2007	330.000,- Kč	[redacted]
6.2.2007	125.000,- Kč	[redacted]
22.2.2007	485.000,- Kč	[redacted]
22.2.2007	485.000,- Kč	[redacted]
22.2.2007	440.000,- Kč	[redacted]
22.2.2007	440.000,- Kč	[redacted]
13.3.2007	250.000,- Kč	[redacted]
13.3.2007	250.000,- Kč	[redacted]
15.3.2007	75.000,- Kč	[redacted]
19.3.2007	250.000,- Kč	[redacted]
19.3.2007	250.000,- Kč	[redacted]
20.4.2007	300.000,- Kč	[redacted]
20.4.2007	250.000,- Kč	[redacted]
24.4.2007	335.000,- Kč	[redacted]
24.4.2007	335.000,- Kč	[redacted]
27.4.2007	200.000,- Kč	[redacted]
27.4.2007	200.000,- Kč	[redacted]
2.5.2007	200.000,- Kč	[redacted]
2.5.2007	200.000,- Kč	[redacted]
11.5.2007	200.000,- Kč	[redacted]
11.5.2007	200.000,- Kč	[redacted]

15.5.2007	200.000,- Kč	(
15.5.2007	200.000,- Kč	(
24.5.2007	200.000,- Kč	(
24.5.2007	215.000,- Kč	(
8.6.2007	100.000,- Kč	(
13.6.2007	300.000,- Kč	(
13.6.2007	300.000,- Kč	(
13.6.2007	300.000,- Kč	(
13.6.2007	300.000,- Kč	(
11.7.2007	500.000,- Kč	(
11.7.2007	500.000,- Kč	(
22.6.2007	400.000,- Kč	
22.6.2007	400.000,- Kč	
12.7.2007	300.000,- Kč	
12.7.2007	250.000,- Kč	
20.7.2007	140.000,- Kč	
20.7.2007	200.000,- Kč	
2.8.2007	250.000,- Kč	
2.8.2007	250.000,- Kč	
17.8.2007	1.300.000,- Kč	
17.8.2007	1.300.000,- Kč	
24.8.2007	280.000,- Kč	
27.8.2007	400.000,- Kč	
28.8.2007	300.000,- Kč	
28.8.2007	300.000,- Kč	
30.8.2007	365.000,- Kč	
30.8.2007	365.000,- Kč	
24.9.2007	1.900.000,- Kč	
24.9.2007	1.900.000,- Kč	
5.10.2007	1.000.000,- Kč	
5.10.2007	500.000,- Kč	
8.10.2007	500.000,- Kč	
8.10.2007	800.000,- Kč	)

10.10.2007	490.620,- Kč	[redacted]
10.10.2007	215.000,- Kč	[redacted]
10.10.2007	994.500,- Kč	[redacted]
12.10.2007	50.000,- Kč	[redacted]
15.10.2007	650.000,- Kč	[redacted]
15.10.2007	500.000,- Kč	[redacted]
19.10.2007	30.000,- Kč	[redacted]
23.10.2007	30.000,- Kč	[redacted]
24.10.2007	500.000,- Kč	[redacted]
24.10.2007	720.000,- Kč	[redacted]
31.10.2007	499.776,- Kč	[redacted]
31.10.2007	889.965,- Kč	[redacted]
31.10.2007	499.776,- Kč	[redacted]
31.10.2007	499.776,- Kč	[redacted]
31.10.2007	2.079.276,- Kč	[redacted]
31.10.2007	499.984,- Kč	[redacted]
8.11.2007	250.000,- Kč	[redacted]
8.11.2007	300.000,- Kč	[redacted]
22.11.2007	4.000.000,- Kč	[redacted]
22.11.2007	3.503.500,- Kč	[redacted]
11.12.2007	376.050,- Kč	[redacted]
11.12.2007	316.000,- Kč	[redacted]
2.1.2008	350.000,- Kč	[redacted]
2.1.2008	350.000,- Kč	[redacted]
3.1.2008	130.000,- Kč	[redacted]
3.1.2008	130.000,- Kč	[redacted]
9.1.2008	200.000,- Kč	[redacted]
9.1.2008	200.000,- Kč	[redacted]
24.1.2008	500.000,- Kč	[redacted]
24.1.2008	500.000,- Kč	[redacted]
30.1.2008	300.000,- Kč	[redacted]
30.1.2008	300.000,- Kč	[redacted]
12.2.2008	2.500.000,- Kč	[redacted]

12.2.2008	2.000.000,- Kč	[redacted]
4.3.2008	250.000,- Kč	
4.3.2008	250.000,- Kč	
10.4.2008	22.000,- Kč	
10.4.2008	23.000,- Kč	
11.4.2008	20.000,- Kč	
11.4.2008	20.000,- Kč	
11.4.2008	20.000,- Kč	
11.4.2008	20.000,- Kč	
16.6.2008	300.000,- Kč	
16.6.2008	290.000,- Kč	
24.6.2008	200.000,- Kč	
24.6.2008	200.000,- Kč	
24.6.2008	200.000,- Kč	
24.6.2008	200.000,- Kč	
2.7.2008	230.000,- Kč	
2.7.2008	230.000,- Kč	
3.7.2008	300.000,- Kč	
3.7.2008	300.000,- Kč	
10.7.2008	150.000,- Kč	
10.7.2008	150.000,- Kč	
11.7.2008	250.000,- Kč	
11.7.2008	250.000,- Kč	
6.8.2008	600.000,- Kč	
6.8.2008	600.000,- Kč	
6.8.2008	500.000,- Kč	
6.8.2008	500.000,- Kč	
15.8.2008	300.000,- Kč	
15.8.2008	300.000,- Kč	
30.9.2008	250.000,- Kč	
30.9.2008	250.000,- Kč	
1.10.2008	80.000,- Kč	
2.10.2008	700.000,- Kč	

2.10.2008	500.000,- Kč	(
7.10.2008	150.000,- Kč	(
7.10.2008	150.000,- Kč	(
23.10.2008	499.000,- Kč	(
23.10.2008	499.000,- Kč	(

celkem 63.380.223,- Kč,

jednak formou bezhotovostních převodů finančních prostředků na účty obžalovaného:

- dne 8.9.2006 ve výši 1.290.000,- Kč z účtu u RM-Systému, a.s. registrační číslo [redacted] na účet číslo [redacted],
- dne 30.3.2007 ve výši 2.300.000,- Kč z účtu číslo [redacted] na účet číslo [redacted]

celkem 3.590.000,- Kč,

kdy z takto půjčených finančních prostředků v době od 29.5.2006 do 19.10.2010 postupně vrátil celkovou částku 12.177.000,- Kč, čímž Ivaně B[redacted] způsobil škodu ve výši 170.000.000,- Kč,

2.

v době od 30.8.2007 do 7.9.2007 v [redacted], se záměrem získat majetkový prospěch na úkor Jiřího Z[redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] a pod záminkou půjček k překlenutí krátkodobého nedostatku finančních prostředků způsobeného prodlením svého dlužníka, na základě písemných smluv o půjčce vylákal od Jiřího Z[redacted]

dne 30.8.2007 částku 385.000,- Kč s termínem vrácení dne 21.9.2007,
dne 2.9.2007 částku 405.000,- Kč s termínem vrácení dne 27.9.2007,
dne 4.9.2007 částku 760.000,- Kč s termínem vrácení dne 11.9.2007,
dne 7.9.2007 částku 420.000,- Kč s termínem vrácení dne 13.9.2007,
dne 7.9.2007 částku 345.000,- Kč s termínem vrácení dne 28.9.2007,
celkem tedy 2.315.000,- Kč, přestože věděl, že vzhledem ke svým dalším dosud

nesplaceným závazkům přijaté půjčky nevrátí, přičemž po splatnosti všech půjček obžalovaný v době nejméně od 25.5.2009 do 13.12.2010 vrátil nejméně 465.000,- Kč, čímž Jiřímu Z[redacted] způsobil škodu ve výši nejméně 2.315.000,- Kč,

3.

v době od 1.8.2008 do 20.8.2008 v Unhošti, Praze a Kladně, se záměrem získat majetkový prospěch na úkor Petra L[redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] a pod záminkou půjček k překlenutí krátkodobého nedostatku finančních prostředků způsobeného tím, že své peníze má vázány, a s příslibem zřízení zástavního práva na rodinném domě v [redacted], na základě písemných smluv o půjčce vylákal od Petra L[redacted]

dne 1.8.2008 částku 350.000,- Kč s termínem vrácení dne 8.8.2008,
dne 2.8.2008 částku 650.000,- Kč s termínem vrácení dne 22.8.2008,
dne 5.8.2008 částku 335.000,- Kč s termínem vrácení dne 21.8.2008,
dne 7.8.2008 částku 550.000,- Kč s termínem vrácení dne 21.8.2008,
dne 20.8.2008 částku 897.000,- Kč s termínem vrácení dne 30.8.2008,
celkem tedy 2.782.000,- Kč, přestože věděl, že vzhledem ke svým dalším dosud nesplaceným závazkům přijaté půjčky nevrátí, přičemž zástavní právo nezřídil a po splatnosti všech půjček a urgencích Petru L[redacted] vrátil nejméně 923.000,- Kč, čímž Petru L[redacted] způsobil škodu ve výši nejméně 2.782.000,- Kč,

4.

ve dne 9.4.2010 a 10.4.2010 v Praze, se záměrem získat majetkový prospěch na úkor Pavla J[redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] a pod záminkou půjček k překlenutí krátkodobého nedostatku finančních prostředků způsobeného tím, že své peníze má vázány, na základě písemných smluv o půjčce datovaných dnem 9.4.2010 vylákal od Pavla J[redacted]

dne 9.4.2010 částku 360.000,- Kč s termínem vrácení dne 23.4.2010,
dne 10.4.2010 částku 310.000,- Kč s termínem vrácení dne 28.4.2010,
celkem tedy 670.000,- Kč, přestože věděl, že vzhledem ke svým dalším dosud nesplaceným závazkům přijaté půjčky nevrátí, přičemž po splatnosti obou půjček a urgencích Pavlu J[redacted] vrátil celkem 87.000,- Kč, čímž Pavlu J[redacted] způsobil

škodu ve výši 670.000,- Kč,

5.

v době od 19.5.2010 do 1.6.2010 v Praze, se záměrem získat majetkový prospěch na úkor Ing.Jiřího T[redacted], CSc., nar. [redacted] bytem [redacted] a pod záminkou půjček k překlenutí krátkodobého nedostatku finančních prostředků, vylákal od Ing.Jiřího T[redacted], CSc.
dne 19.5.2010 částku 1.200.000,- Kč s termínem vrácení dne 7.6.2010,
dne 20.5.2010 částku 600.000,- Kč s termínem vrácení dne 8.6.2010,
dne 24.5.2010 částku 480.000,- Kč s termínem vrácení dne 11.6.2010,
dne 1.6.2010 částku 696.000,- Kč s termínem vrácení dne 11.6.2010,
celkem 2.976.000,- Kč, přičemž k zajištění půjček vystavil jako dlužník směnky se směnečnou částkou a datem splatnosti odpovídající výši půjčky a její splatnosti, po splatnosti půjček a urgencích obžalovaný v době od 26.10.2010 do 16.12.2011 vrátil 75.000,-Kč, čímž Ing.Jiřímu T[redacted], CSc. způsobil škodu ve výši 2.976.000,- Kč,

přičemž obžalovaný Jan H[redacted] jednáním popsaným v bodech 1 až 3 způsobil celkovou škodu 175.097.000,- Kč a jednáním popsaným v bodech 4 až 5 způsobil celkovou škodu 3.646.000,- Kč,

t e d y

ad 1-3

sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

ad 4-5

sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu,

č í m ž s p á c h a l

ad 1-3

zvlášť závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku,

ad 4-5

zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 209 odst. 5 tr.zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **8(o s m i) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s o s t r a h o u.**

Podle § 71 odst. 1 tr.zákoníku se mu **u k l á d á** trest propadnutí náhradní hodnoty a to věci:

- peněžní částky ve výši 14.000,-Kč,
- 1 ks pánský zlatý prsten zdobený po obvodu motivem drobných kroužků,
- 1 ks pánské hodinky zn. Breitling s koženým řemínkem, v.č. [redacted].

Podle § 71 odst. 3 tr.zákoníku propadlá náhradní hodnota **p ř i p a d á** státu.

Podle § 226 písm. b) tr.ř. se obžalovaná

Eva H[redacted]

nar. [redacted] v [redacted], bezpečnostní pracovník [redacted], trvale bytem

[redacted],

z p r o š ť u j e o b ž a l o b y

Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 3.12.2012, sp.zn. 4KZV 46/2001, kterou jí bylo kladeno za vinu,

ž e

v průběhu společného soužití a sdílení společné domácnosti se svým manželem, obviněným Janem H[redacted], vědoma si skutečnosti, že neměli odpovídající příjmy ze závislé výdělečné činnosti, z podnikání a ani z jiné obdobné činnosti, přičemž musela být přinejmenším srozuměna s tím, že finanční prostředky, kterými její manžel disponoval a se kterými byť zčásti i společně nakládali, mohou pocházet z trestné činnosti páchané v daném období jejím manželem obviněným Janem H[redacted], pro niž je vůči jmenovanému na podkladě usnesení policejního orgánu Policie ČR – Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 19.12.2011 č.j. KRPT-2419/TČ-2011, usnesení policejního orgánu Policie ČR – Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Kladno, ze dne 20.3.2012 č.j. KRPS-2103/TČ-2011 a usnesení policejního orgánu Policie ČR – Obvodního ředitelství policie Praha 1 ze dne 18.4.2012 č.j. ORI-19299/TČ-2012 vedeno trestní stíhání pro skutky nyní kvalifikované jako zvlášť závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku a zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, kterých se měl dopustit v době od ledna 2006 do 1.6.2010, ke škodě Ivany B[redacted] Jiřího Z[redacted], Petra L[redacted], Pavla J[redacted] a Ing.Jiřího T[redacted] CSc., od nichž vylákal celkovou částku 178.743.000,- Kč,

nejprve dne 14.12.2007 spolu s obviněným Janem H[redacted] coby kupující uzavřeli kupní smlouvu, kterou do společného jmění manželů s obviněným Janem H[redacted] za kupní cenu 8.300.000,- Kč nabyli bytovou jednotku č. [redacted] umístěnou ve 3. nadzemním podlaží budovy číslo popisné [redacted], postavené na pozemku parcelní číslo

[redacted] včetně spoluvlastnického podílu na společných částech domu číslo popisné [redacted] a na pozemku parcelní číslo [redacted] o velikosti id. [redacted], vše zapsáno na listech vlastnictví číslo [redacted] a [redacted] pro katastrální území [redacted], a dále vybavení bytové jednotky, přičemž vklad práva byl v katastru nemovitostí zapsán dne 7.2.2008 s účinky vkladu ke dni 19.12.2007,

následně dne 16.5.2008 spolu s obviněným Janem H[redacted] coby dárci uzavřeli s rodiči obviněné Evy H[redacted], manžely Jiřím S[redacted] nar. [redacted] a Hanou S[redacted], nar. [redacted], coby obdarovanými darovací smlouvu, kterou bytovou jednotku včetně spoluvlastnického podílu specifikovanou v předchozím odstavci darovali manželům Jiřímu S[redacted] a Haně S[redacted], jenž předmět daru nabyli do spoluvlastnictví, každý se spoluvlastnickým podílem ve výši ½, přičemž vklad práva byl v katastru nemovitostí zapsán dne 23.10.2008 s účinky vkladu ke dni 9.10.2008,

avšak i po převodu vlastnického práva na manžele Jiřího S[redacted] a Hanu S[redacted] obvinění Jan H[redacted] a Eva H[redacted] společně byt užívali a hradili náklady spojené s jeho užíváním,

dále po dohodě s obviněným Janem H[redacted] z jeho osoby převedla na sebe vlastnické právo dne 10.1.2011 k vozidlu Mercedes Benz ML 350 4-MATIC 164, rz [redacted], VIN: [redacted] v hodnotě 800.000,- Kč, dne 22.6.2011 k vozidlu Mercedes Benz CLS 350 219, rz [redacted], VIN [redacted], a dne 30.6.2011 k vozidlu Mercedes Benz S 320 CDI 221, rz [redacted], VIN [redacted], v hodnotě 500.000,- Kč s vědomím, že obviněný Jan H[redacted] tato vozidla bude nadále užívat jako vozidla vlastní, přičemž obviněný Jan H[redacted] vozidla nabyl v letech 2007 a 2008 za finanční prostředky získané jím páchanou trestnou činností, pro niž je takto trestně stíhán,

t e d y

na sebe a jiného převedla a užívá věc, která byla opatřena za věc, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky jinou osobou a

spáchala takový čin ve vztahu k věci, která má hodnotu velkého rozsahu,

čímž měla spáchat

zločin podílnictví dle § 214 odst. 1, písm. b), odst. 4 písm. a) tr. zákoníku, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 1 tr.ř. se poškození Ivana B[redacted],nar.[redacted], trvale bytem [redacted] fakticky bytem [redacted],Jiří Z[redacted],nar.[redacted] bytem [redacted], Petr L[redacted], nar.[redacted] bytem [redacted] a Ing. Jiří T[redacted], CSc.,nar.[redacted], bytem [redacted], **odkazují** se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 101 odst. 2 písm. b) tr.zákoníku se **zabírá:**

- bytová jednotka č.[redacted] situovaná v bytovém domě číslo popisné[redacted] na parcele č.[redacted], ul.[redacted] a související podíl jednotky na společných částech domu o velikosti[redacted], zapsané na listu vlastnictví č.[redacted] pro katastrální území[redacted], vše ve vlastnictví Hany S[redacted], nar.[redacted],bytem[redacted],

- rodinný dům - budovy číslo popisné[redacted] situovaný na parcele číslo[redacted], a přináležejících parcel číslo[redacted] o výměře[redacted] číslo[redacted] o výměře[redacted], číslo[redacted] o výměře[redacted], číslo[redacted] o výměře[redacted], vše zapsané na listu vlastnictví číslo[redacted] pro katastrální území[redacted], vše ve vlastnictví Hany S[redacted], nar.[redacted] bytem[redacted].

Podle § 104 odst. 1 tr.zákoníku obě zabrané věci **připadají** státu.

O d ů v o d n ě n í:

Trestní věc vedená u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 34T 7/2012, byla dle rozvrhu práce přidělena předsedovi senátu krajského soudu JUDr. Pavlu Suchánkovi, který v ní také 22.11.2013 vyhlásil rozsudek. Dne 30.12.2013 JUDr. Suchánek náhle zemřel, aniž by do té doby byl rozsudek písemně vyhotoven, a proto předsedkyně Krajského soudu v Ostravě v souladu s ustanovením **§ 129 odst. 4 tr.ř. pověřila vyhotovením již zmíněného vyhlášeného rozsudku** jiného soudce, a to JUDr. Miroslava Muchu.

Důkazní řízení v této věci bylo provedeno v rozsahu, které umožnilo nalézacímu soudu zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou **důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí (§ 2 odst. 5 tr.ř.)**. Obsah provedených důkazů byl soudem hodnocen v souladu s požadavky upravenými v ustanovení **§ 2 odst. 6 tr.ř.** V rámci dokazování se nalézací soud zaměřil zejména na zjištění, zda se staly skutky, ve kterých byly spatřovány dle obžaloby trestné činy, zda tyto skutky spáchali obžalovaní, příp. z jakých pohnutek. Rovněž bylo nutno dokazovat podstatné okolnosti mající vliv na posouzení výše škodlivosti dle ustanovení **§ 12 odst. 2 tr. zákoníku**, podstatné okolnosti k posouzení osobních poměrů pachatelů a podstatné okolnosti umožňující stanovení následků a výše škody způsobené trestným činem. V neposlední řadě bylo nutno dokazovat okolnosti, které vedly k trestné činnosti nebo umožnily její spáchání **(§ 89 odst. 1 písm. a – f tr. ř.)**. Důsledky shora uvedeného postupu jsou skutková zjištění popsaná ve skutkové části tohoto rozsudku, na což nalézací soud v plné míře odkazuje.

V souvislosti **se zahájením trestního stíhání,** jež má velmi důležité důsledky pro samotného obviněného, je nutno rozlišovat: a) účinnost usnesení o zahájení trestního stíhání z hlediska počátku vyšetřování, b) účinnost ve vztahu k obviněnému. Ad a) je nesporné, že usnesení o zahájení trestního stíhání je **účinné již od jeho vydání**, neboť zákon proti němu sice připouští stížnost, které však nepřiznává odkladný účinek, a proto je toto rozhodnutí předběžně vykonatelné. Podle § 161 odst. 1 tr.ř. se vyšetřováním označuje úsek trestního stíhání před podáním obžaloby, postoupením věci jinému orgánu .... Vzhledem k tomu, že jde o úsek trestního stíháni, je třeba dospět k závěru, že vyšetřování jako druhá fáze přípravného řízení počíná již vydáním usnesení o zahájení trestního stíhání a nikoliv doručením tohoto usnesení obviněnému, či dokonce až právní moci usnesení o zahájení trestního stíhání. Naproti tomu je však nutno zdůraznit, že je vyloučeno provádění těch úkonů trestního řízení, kterých se má zúčastnit obviněný, nebo kterých by se mohl zúčastnit obviněný nebo jeho obhájce, ledaže nelze provedení úkonu odložit a vyrozumění o něm zajistit. Ad b) účinky usnesení o zahájení trestního stíhání vůči podezřelému (osobě, proti níž se trestní řízení vede) nastávají až **doručením usnesení obviněnému**.

Dne 19.12.2011 vyhotovil policejní orgán usnesení podle § 160 odst. 1 tr.ř., na základě kterého zahájil trestní stíhání obviněného **Jana H[redacted]** pro skutek, který právně kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku. Zmíněné rozhodnutí obviněný H[redacted] převzal téhož dne (č.l. 11), zvolený obhájce dne 20.12.2011 (č.l. 11). Dne 20.3.2012 vyhotovil opětovně

policejní orgán usnesení podle § 160 odst. 1 tr.ř., čímž zahájil trestní stíhání Jana H[redacted] pro skutky,které právně kvalifikoval podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr.zákona – ad 1, 2 a v bodě 3 se jednalo o právní kvalifikaci dle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr.zákoníku (č.l. 25 – 28), obviněný H[redacted] toto rozhodnutí převzal 3.5.2012 (č.l. 28 v.t.), zvolený obhájce dne 7.5.2012 (č.l. 28 v.t.). Obviněná **Eva H**[redacted] převzala usnesení policejního orgánu ze dne 20.12.2011 (č.l. 74 – 78) podle § 160 odst. 1 tr.ř. téhož dne (č.l. 78), jakož i zvolený obhájce (č.l. 78).

Dne 3.12.2012 byla Krajskému soudu v Ostravě doručena **obžaloba** státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě, sp.zn. 4 KZV 46/2011, na obviněné Jana H[redacted] a Evu H[redacted] pro totožné skutky, pro které bylo zahájeno trestní stíhání. Vzhledem k tomu, že k žádným zásadnějším změnám v popisu průběhu skutkového děje nedošlo, nebude se soud I. stupně blíže zabývat problematikou **totožnosti skutku**, neboť tato je v tomto konkrétním případě nesporná.

Obviněný Jan H[redacted] v přípravném řízení dne 20.12.2011 vypověděl (č.l. 12 – 20) k usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 19.12.2011, že Ivanu B[redacted] potkal v roce 1997 nebo 1998 v Praze,kde provozoval restaurace. Přibližně od roku 2000 se občas setkali v Praze,kdy během těchto pracovních schůzek se bavili o možnosti nákupu nějaké nemovitosti a jejím provozování co by hotelu či penzionu. Na profinancování tohoto záměru se měli podílet oba dva. V této souvislosti byli sice obhlédnout nemovitost v Praze a v Karlových Varech, avšak nákup nezrealizovali. Následně se dohodli, že Ivana B[redacted] obžalovanému poskytne svou finanční hotovost, kterou on zhodnotí „cateringovou činností". V letech 2006 až 2007 mu takto Ivana B[redacted] v hotovosti a bezhotovostně předala finanční částku v řádu miliónů korun, kterou jí však s menším navýšením vracel, a to jak v hotovosti, tak i vkladu na její účet. Finanční prostředky jmenované „vracel" někdy týdně, někdy jednou za 14 dní, někdy měsíčně, kdy vratky probíhaly v řádech statisíců a někdy v řádu miliónů Kč. Souběžně trval jejich společný záměr koupě nemovitosti k provozování hotelu. V roce 2008 jednal v Praze o nákupu domu, kdy v roce 2009 výběrové řízení na jeho koupi vyhrál. Pokud se jedná o vytipované nemovitosti, jednalo se o objekt v Karlových Varech v hodnotě 32 až 33 mil. korun, další objekt v Jižních Čechách měl hodnotu 28 mil. korun. I když z nákupu sešlo, s penězi, které mu za účelem nákupu nemovitostí v Karlových Varech poskytla Ivana B[redacted], disponoval i nadále z důvodu hledání dalších nemovitostí. Obžalovaný H[redacted] však akcentoval, že přijaté peníze však Ivaně B[redacted] postupně vracel. Od posledně jmenované si půjčoval v letech 2006 až 2009 a to řádově milióny korun,které však zcela nevrátil. K dotazu policejního orgánu dále uvedl, že jeho příjem z „cateringových služeb" byl asi 100.000,- Kč ročně. K pořízeným nemovitostem uvedl, že rodinný dům v[redacted] koupili z prostředků, které získali jednak prodejem domu v[redacted], jednak prodejem bytu a jednak půjčkou od rodičů. Rovněž tak byt v Praze na ul.[redacted] koupili ze svých prostředků a z peněz poskytnutých manželčinými rodiči. Vozidla zn. Mercedes zakoupil, protože to byla výhodná koupě, tyto později přepsal na manželku, která splácela leasing. Taktéž akcentoval v této souvislosti i rodinné neshody. Manželka hradila své životní potřeby z prostředků získaných od příbuzných. K dotazu policejního orgánu, kde jsou nyní, popř. jakým způsobem investoval finanční hotovost, kterou v současné době dluží Ivaně B[redacted], resp. [redacted] uvedl, že p. P[redacted] by finanční prostředky ještě v tomto měsíci a počátkem ledna 2012 byl schopen, pokud by byl zájem, i s nějakým

výdělkem „vyplatit", což mu avizoval a taktéž to řekl i B[redacted]. Pokud by nebyl schopen vrátit všechny finanční prostředky, je schopen dát nějakou garanci na zbytek částky. Jmenovaný dále uvedl, že udělal nějakou investici, na které má i svůj „interes", avšak blíže se k této investici odmítnul vyjádřit, pouze dodal, že tato investice by pokryla to, „co má zaplatit panu P[redacted]". V dalším nalézací soud odkazuje na předmětnou výpověď obžalovaného Jana H[redacted].

Před soudcem Okresního soudu v Ostravě,jež rozhodoval dne 21.12.2011 o návrhu státního zástupce na vzetí **jmenovaného** do vazby, uvedl (č.l. 55 – 56), že podniká v rámci firem Gastrosport Praha s.r.o. a PUB-H s.r.o., z nichž si měsíčně vyplácel celkem 46.000 Kč. Další příjmy nemá, nevlastní ani žádný majetek vyšší hodnoty. Byt v Praze na ul. [redacted] vlastní rodiče jeho ženy, neboť jim finančně pomáhali a pomáhají jim se splácením půjčky na tento byt, kterou ve výši 7 mil. korun poskytl Daniel H[redacted], kterému měsíčně splácejí 70.000,- Kč.

Obviněný Jan H[redacted] v rámci pokračujícího výslechu dne 29.3.2012 (č.l. 23 – 24) využil svého práva nevypovídat.

Při výslechu dne 7.5.2012 **obviněný Jan H[redacted]** doznal (č.l. 31 – 33) půjčky od Jiřího Z[redacted], Petra L[redacted] a Pavla J[redacted] s tím však, že půjčené částky byly o 20 až 25 % nižší než je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání. Ve smlouvách pak je uvedena částka včetně navýšení. Peníze byly určeny na nákup pozemků a bytů v dražbě. Aktuální výši dlužné částky nebyl schopen obžalovaný sdělit, neboť jmenovaným peníze postupně vracel a to i po částkách 50.000 Kč, 100.000 Kč, 200.000 Kč. Dokladem o vrácení jsou poštovní poukázky typu A. V případě Pavla J[redacted] však nemá doklady ke všem vratkám, protože někdy vracel „na dobré slovo". Dále jmenovaný opětovně využil svého práva nevypovídat.

U procesního výslechu dne 10.7.2012 **obviněný Jan H[redacted]** se stručně vyjádřil toliko ke svému zdravotnímu stavu, nikoli k meritu věci (č.l. 38 – 39).

Obžalovaný Jan H[redacted] u hlavního líčení nevyužil svého práva nevypovídat a k obsahu obžaloby mimo jiné uvedl k bodu 1, že popis skutkového děje je pravdivý jen zčásti. Popřel, že by vylákal finanční prostředky od Ivany B[redacted] pod záminkou dědického řízení. Lednová schůzka v roce 2006,kdy měl přijet za paní B[redacted] v černých šatech do Frýdku-Místku, neproběhla a taktéž ji nepožádal o půjčku ve výši 170.000.000,-Kč na dědické řízení. Připustil, že pravděpodobně v březnu 2006 v rámci schůzky s B[redacted] v Praze jednali o možnosti nákupu pořízení nemovitostí v Praze, v Karlových Varech, event. na jiném lukrativním místě v jižních Čechách, přičemž se dohodli na společné investici v řádech desítek miliónů korun jak z jeho strany, tak ze strany paní B[redacted] a to jak v oblasti realit, tak v oblasti nákupu a prodeje akcií a cenných papírů, tzn. činnosti,kterou se zabývala Ivana B[redacted]. Posledně jmenovaná mu mimo jiné sdělila, že ona spolupracuje se svými obchodními partnery,které však on (myšleno obžalovaný H[redacted]) neznal. Dle jeho názoru byli s B[redacted] dobří přátelé a postupem doby se z nich stali velmi blízcí přátelé. V již zmíněném roce 2006 se s B[redacted] dohodli na investici v řádech miliónů korun do nemovitostí ve výše zmíněných lokalitách s tím, že jmenovaná osloví své klienty a on poskytne částku ve výši 35.000.000,-Kč jednorázově na investice,kdy posléze provedou celkové vypořádání. „Jejich investoři" měli obdržet 10% zisku, kdy předpokládali, že tento bude vyšší než 10%.

Pokud se v průběhu doby zhodnotila nějaká investice částečně, tak po dohodě s B [redacted] této poslal na účet, event. bezhotovostním bankovním převodem částku,která dohromady byla vyšší než 12.000.000,-Kč. Obžalovaný H [redacted] připustil, že v období let 2006 do 2008 přijal částku ve výši 87.441.000,-Kč od B [redacted] formou bankovních převodů či vkladů na bankovní účty. Popřel však, že by převzal v hotovosti od jmenované částku cca 82.000.000,-Kč tak, jak bylo uvedeno v obžalobě. Od B [redacted] dle předchozí dohody přebíral finanční hotovosti v řádech desítek tisíc korun, za které zajišťoval valuty díky výhodnějšímu kurzu. Takovéto předávání finančních prostředků probíhalo bez jakýchkoli potvrzení. Obžalovaný připustil, že na počátku se s B [redacted] dohodli, že budou společně kumulovat finanční prostředky a potvrdil, že B [redacted] podepsal bianko nevyplněnou směnku, kterou jí předal jako „ručení". Zmíněná směnka byla vyplněna později a to na částku 170.000.000,-Kč, jak se rovněž dozvěděl později. Tuto částku nevyplňoval, kdy dle jeho názoru absolutně neodpovídala dohodě a ujednání mezi něma. Obžalovaný rovněž uvedl, že po nějakém časovém odstupu a schůzkách a normálním kontaktu s B [redacted] byl touto požádán, aby podepsal tři tzv. jistící směnky ke konkrétním investicím jednotlivých věřitelů,kdy se jednalo o pany P [redacted], C [redacted],kteří mu byli představeni a dále C [redacted],kterého nikdy osobně nepotkal. Zmíněné tři směnky vyplnil,neboť to bral tak, že těmto věřitelům odpovídají s B [redacted] společně a předpokládal, že investice budou samozřejmě i s dohodnutým úrokem navráceny. Posléze se vyjádřil o konkrétních jednáních směřujících k nákupu nemovitostí, do kterých chtěli investovat jako např. v Karlových Varech, v Hořovicích u Berouna, v Praze apod. Nelze však přehlédnout, že obžalovaný H [redacted] v této souvislosti se nezmiňoval o event. vynaložení nějakých konkrétních finančních částek. I koncem roku 2008 a na počátku roku 2009 neustále hledali vhodnou nemovitost, resp. objekt, což se jim nedařilo a proto se dohodli s B [redacted], že za účelem zhodnocení finančních prostředků na doporučení člověka,kterého znal od roku 2003 – 2004, a se kterým měl pozitivní zkušenosti v oblasti obchodu, použiji, resp. „otočí" s nějakým zajímavým ziskem. Tento obchodní partner byl z Petrohradu a jmenoval se Dmitrij S [redacted] v rozhodné době bydlící na Kypru. Na základě smlouvy o půjčce po předchozím doporučení jmenovaného S [redacted] finanční prostředky (neznámo kolik) předal „jeho kolegovi či obchodnímu partnerovi" a to Vitaliji K [redacted] se kterým byl rovněž v kontaktu s tím, že tyto prostředky budou během 4 měsíců s možností prodloužení výhodně úročené. Akcentoval, že s tímto postupem B [redacted] souhlasila. Na konci dubna 2009 zmíněná smlouva skončila, avšak S [redacted] mu sdělil, že jeho partner ještě není úplně „stoprocentně připraven peníze včetně zhodnocení vrátit",kdy potřebuje ještě nějaký čas, o čemž B [redacted] informoval. I v rámci osobní návštěvy S [redacted] na Kypru byl ujišťován, že vše bude s jeho partnerem v pořádku a že finanční prostředky budou i s dohodnutým ziskem vráceny. Mezitím někdy v létě roku 2009 se stal vítězem výběrového řízení na objekt vězeňské služby ve Střešovicích a 29.6.2009 podepsal jako fyzická osoba kupní smlouvu na tento objekt,za který po „nabytí právní moci smlouvy" musí zaplatit požadovanou částku do 30 dnů. Posléze však došlo k problémům ohledně vlastnictví nemovitostí,kdy předmětný objekt neměl patřit zcela do vlastnictví vězeňské služby, nýbrž pouze zčásti. Tato transakce se až do vyjasnění ohledně vlastnictví odložila. V průběhu doby v létě 2009 mu B [redacted] představila P [redacted],kterého seznámil s okolnostmi ohledně půjčky S [redacted] a jeho partnerovi,kdy následně byl S [redacted] v Praze a na jiných místech České republiky ubezpečován, že vše bude v pořádku, že došlo toliko ke zpoždění. Po této situaci byl ubezpečován i telefonicky opakovaně,kdy až do doby jeho zadržení však k vrácení zhodnocených finančních

prostředků nedošlo, což jej „upřímně mrzí". Obžalovaný H[redacted] k bodům 2 – 5 obžaloby dále uvedl, že částky,které si půjčoval a které jsou ve smlouvách o půjčkách a směnkách uvedené, byly vždy o 10 – 25% vyšší a to jak ve vztahu k panům L[redacted] J[redacted], T[redacted] či Z[redacted]. Obžalovaný připustil, že finanční prostředky byly „dávány na jiné investice". Popřel, že by nikomu ze shora uvedených pánů nabízel ručení domem v [redacted] – [redacted], či že by tyto finanční prostředky potřeboval na rekonstrukci domu v [redacted]. Rovněž se se jmenovanými nikdy nebavil o tom, že dům v [redacted] půjde do zástavy. K bodu dále 5 dále dodal, že není pravdou, že by Ing. T[redacted] zaplatil pouze 75.000,-Kč na účet jeho právního zástupce. Dle jeho názoru byla uhrazena částka ve výši 240.000,-Kč – 250.000,-Kč. Nalézací soud dále konstatuje, že v průběhu dokazování došlo postupem ve smyslu ustanovení § 207 odst. 2 tr.ř. k přečtení výpovědí obžalovaného H[redacted] z přípravného řízení, k čemuž se tento již dále nevyjádřil. Rovněž je nutno akcentovat, že obžalovaný H[redacted] se vyjadřoval ve smyslu ustanovení § 214 tr.ř. v průběhu dokazování zejména k jednotlivým svědeckým výpovědím, což nalézací soud rovněž vzal v úvahu.

Obviněná Eva H[redacted] v přípravném řízení ve výpovědi ze dne 20.12.2011 využila svého práva a odmítla vypovídat.

Před soudkyní Okresního soudu v Ostravě při rozhodování o návrhu na vzetí **jmenované** do vazby dne 21.12.2011 uvedla (č.l. 92 – 95), že je ze všeho velmi překvapená. Byt na ul. [redacted] zakoupil obžalovaný Jan H[redacted], avšak vlastní jej její rodiče. Důvodem převodu bylo nedobré soužití s jmenovaným, který s tímto úkonem souhlasil. Předmětný byt je zadlužen u firmy Ekvita, vázne na něm dluh 7 mil. korun. Peníze na chod domácnosti zajišťoval spoluobžalovaný Jan H[redacted], ona sama byla v domácnosti. Rodinný dům v [redacted] koupil Jan H[redacted] za částku 4.800.000,- Kč. Peníze získal z prodeje svého domu a jejího bytu za cca 1 mil. korun. I tento dům převedli na její rodiče, protože si říkala, že kdo podniká, neměl by vlastnit žádnou nemovitost. Předpokládala, že obžalovanému Janu H[redacted] se v podnikání daří. Z jakého důvodu jsou na její osobu napsána 3 vozidla neví, tato užíval spoluobžalovaný Jan H[redacted]. Její rodiče kromě rodinného domu nemají žádný větší majetek, ani je nějak dlouhodobě finančně nepodporovali. Jan H[redacted] v letech 1994-2004 provozoval více restaurací, tehdy měli hodně finančních prostředků. Co dělal po roce 2004 neví. Na její dotazy jí neodpovídal. K samotné podstatě skutku kladeného jí za vinu využila svého práva nevypovídat.

Obžalovaná Eva H[redacted] u hlavního líčení využila svého práva nevypovídat (č.l. 3209). V průběhu dokazování jmenovaná však někdy reagovala ve smyslu ustanovení § 214 tr.ř., na což soud odkazuje či event. bude na její stanovisko poukázáno.

Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaní Jan H[redacted] a Eva H[redacted] mohli v rámci této trestní věci uplatnit **obhajobu v rozsahu a způsobem, jaký sami uznali za vhodné.** Pokud nalézací soud neakceptoval event. nějaké návrhy na doplnění dokazování, pak k takovémuto postupu přistoupil proto, neboť zastává stanovisko, že současně provedeným dokazováním byl dostatečně objektivizován skutkový děj, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Rozhodně není možno učinit jakýkoliv závěr, dle kterého by došlo k neoprávněnému krácení práv obviněných a posléze obžalovaných na obhajobu.

V rámci stručné rekapitulace možno konstatovat, že **obžalovaný Jan H[redacted] byl** k meritu věci vyslechnut jak v řízení přípravném, tak i u hlavního líčení. Jmenovaný popsal, kdy a za jakých okolností se setkal s Ivanou B[redacted] kdy během následných četných pracovních schůzek se bavili o možnosti nákupu nějaké nemovitosti včetně provozování v podobě hotelu či penzionu. Je možno tudíž učinit závěr, že jejich společný záměr byla koupě nemovitosti k provozování hotelu. S B[redacted] se dohodl na poskytnutí finanční hotovosti, kterou on zhodnotí „cateringovou činností". V rámci své první procesní výpovědi tvrdil, že převzatou finanční hotovost v řádech miliónů od B[redacted] této s navýšením vracel jak v hotovosti, tak i na její účet. Následně však připustil, že jmenované finanční hotovost řádově v miliónech zcela nevrátil. Obžalovaný H[redacted] popsal, z jakých prostředků zakoupili s manželkou rodinný dům v[redacted] jakož i vozidla typu Mercedes. V již zmíněné první procesní výpovědi obecně naznačil, že převzaté finanční prostředky „investoval", což však blíže neobjasnil. V době rozhodování soudce o návrhu na jeho vzetí do vazby tvrdil, že z podnikání si vyplácel částku celkem 46.000,- Kč, další majetek či příjmy neměl. V následné výpovědi před policejním orgánem potvrdil půjčky od Z[redacted], L[redacted] a J[redacted] s tím, že tyto byly o 20 – 25 % nižší než bylo uvedeno v usnesení dle § 160 odst. 1 tr.ř. Ve smlouvách se již nacházela navýšená částka. Opětovně akcentoval, že peníze byly určené na nákup pozemků, jakož i bytů v dražbě. U hlavního líčení v rámci svého vyjádření k obsahu obžaloby kategoricky a opakovaně popřel vylákání finančních prostředků od B[redacted] pod záminkou „dědického řízení". Lednová schůzka v r. 2006 s B[redacted] kde měl být v černých šatech, neproběhla a opětovně akcentoval, že jmenovanou nepožádal o půjčku ve výši 170.000.000,- Kč na dědické řízení. Posléze popisoval jednání o možných nákupech nemovitostí dle původního záměru. Vztah k B[redacted] hodnotil jako velmi dobrý. Posledně jmenované po zhodnocení nějakých investic této zaslal dohromady částku vyšší než 12.000.000,- Kč. V letech 2006 – 2008 od B[redacted] přijal částku vyšší než 87.000.000,- Kč, a to formou bankovních převodů či vkladů na bankovní účty, avšak popřel převzetí finanční hotovosti v částce cca 82.000.000,- Kč. Obžalovaný H[redacted] se rovněž vyjádřil a popsal okolnosti vyhotovení bianco směnky, jež později byla vyplněna na částku 170.000.000,- Kč a taktéž ke třem tzv. jistícím směnkám v souvislosti s investicemi jednotlivých věřitelů. Nalézací soud rovněž akcentuje, že obžalovaný H[redacted] sice popisoval nejrůznější jednání ohledně možného nákupu nemovitosti, avšak z jeho výpovědi s výjimkou níže uvedeného není zřejmé, že by v této souvislosti vynaložil nějaké vyšší finanční prostředky. V rámci obhajoby obžalovaný rovněž poukazoval na zhodnocení finančních prostředků po předchozí dohodě s B[redacted] za pomocí obchodního partnera z Petrohradu, se kterým měl pozitivní zkušenosti v oblasti obchodu. Jmenovaný měl bydlet na Kypru v rozhodné době (Dmitrij S[redacted]), kdy tento měl předat finanční prostředky na základě smlouvy o půjčce dalšímu svému „kolegovi či obchodnímu partnerovi", a to Vitalii K[redacted] Posledně jmenovaný měl finanční prostředky zhodnotit a na konci dubna 2009 vrátit. Jak vyplývá z výpovědi jmenovaného, k žádnému zhodnocení, jakož i k navrácení finančních prostředků však od shora uvedených osob nedošlo. K protiprávnímu jednání specifikovanému v bodech 2 – 5/ akcentoval, že půjčené částky uvedené ve smlouvách byly až o 25 % vyšší než ve skutečnosti. Jmenovaný rovněž připustil, že takto získané finanční prostředky byly „dávány na jiné investice". Finance však nebyly použity na rekonstrukci domu v[redacted] Ve vztahu k poškozenému specifikovanému v bodě 5/ tvrdil, že byla vrácena daleko vyšší částka, než tento uváděl.

K bodu 1) rozsudku:

Svědkyně Ivana B[redacted] vyslechnuta v přípravném řízení dne 11.5.2012 (č.l. 164 – 184) k předmětu výslechu uvedla, že obžalovaného Jana H[redacted] zná od roku 1997, kdy se s ním seznámila na společenské akci, kterou tehdy pořádala Komerční banka a.s., v níž svědkyně pracovala jako osobní bankéřka. Akce se konala v pražském hotelu Adria, který měl obžalovaný Jan H[redacted] v nájmu. Od té doby se občas v Praze setkali, šlo o neformální schůzky, kdy se bavili o podnikání a investicích. Obžalovaný se jí zmiňoval rovněž o své rodině, o tom, že jeho nevlastní otec vlastní nemovitosti v Praze, Brně a Karlových Varech a on sám pak podniká v pohostinství a má řadu firem. Přestože v roce 2004 ukončila pracovní poměr v Komerční bance a.s., s některými ze svých klientů spolupracovala i nadále, neboť tito byli s jejími službami spokojeni. V lednu 2006 ji telefonicky kontaktoval obžalovaný Jan H[redacted] s tím, že mu zemřel otec a jelikož po něm zdědil řadu nemovitostí, potřebuje peníze na dědické řízení, správu majetku a na „nějaké odblokování". V další části výpovědi pak svědkyně upřesnila, že obžalovaný uváděl náklady dědického řízení, ale blíže to nespecifikoval. Hovořil o částce 170.000.000,- Kč na dobu tří let. Peníze by čerpal postupně a po třech letech by svědkyni peníze vrátil včetně výnosu 10%. Nabídku obžalovaný Jan H[redacted] posléze zopakoval při osobním setkání ve Frýdku – Místku, kdy přijel celý v černém, plný smutku, brečel, že mu otec umřel, třásl se, působilo to velmi věrohodně. V té době rozhodně netušila, že se jedná o prvotřídního profesionálního podvodníka a lháře, což jí později potvrdila i jeho matka. Na bližší podrobnosti se jej Ivana B[redacted] nevyptávala. Vzhledem k jejímu předchozímu zaměstnání v bance však pro ni tato suma nebyla nějak výjimečná. Po té následovala ještě řada schůzek s obžalovaným, na nichž ji ubezpečoval, že vše bude v pořádku. Obžalovaný Jan H[redacted] působil věrohodně, a proto jeho návrh v březnu 2006 akceptovala. Dohodli se, že obžalovaný bude průběžně zapůjčené peníze vracet. Jako krajní termín bylo stanoveno datum 15.5.2009. Dne 9.3.2006 proto obžalovaný Jan H[redacted] vystavil směnku na směnečnou částku 170.000.000,- Kč splatnou dne 15.5.2009. K vyhotovení zmíněné směnky svědkyně B[redacted] dále uvedla, že obžalovaný H[redacted] jí říkal, že směnku vypsat neumí, požádal ji, ať údaje do směnky vypíše ona a on vypsal jen své nacionále, adresu a taktéž se podepsal. Obžalovaný Jan H[redacted] věděl, že peníze budou jednak její vlastní a jednak od jejich známých a přátel. Ode dne 9.3.2006 pak obžalovaný Jan H[redacted] neustále volal a žádal stále další peníze, které mu svědkyně dávala v hotovosti nebo převáděla na účet. K předání hotovosti docházelo ve Frýdku-Místku, Praze, Olomouci a okolí Brna. Část prostředků, a to 6.200.000,- Kč a 180.000,- Kč si obžalovaný převedl z účtu Ivany B[redacted] k němuž mu zřídila dispoziční právo, dokonce sám. Během výslechu svědkyně předala písemný přehled půjčených částek. Obžalovanému Janu H[redacted] předala celkem 170.000.000,- Kč (č.l. 168). Z vlastních prostředků obžalovanému Janu H[redacted] půjčila 18.088.000,- Kč, a věřitelům místo obžalovaného vrátila 4.876.700,- Kč. Obžalovaný Jan H[redacted] k datu podání směnečné žaloby vrátil 12.141.300,- Kč a po podání směnečné žaloby ještě 35.700,- Kč. Vyjma směnky na částku 170.000.000,- Kč neexistoval žádný doklad o předání hotovosti Ivanou B[redacted] obžalovanému. Každé předání hotovosti si Ivana B[redacted] poznamenala. V další

části výpovědi se svědkyně vyjádřila k prostředkům, které sama přebírala od svých známých či bývalých klientů a následně předávala obžalovanému Janu H[redacted]. Upřesnila, že vyjma Jitky M[redacted] z počátku nikomu neuváděla, že peníze bude dávat obžalovanému Janu H[redacted]. Zmiňovala se jim o investicích do nemovitostí přes třetí osobu. Nikdo z nich se jí neptal, komu bude peníze dávat, nezajímalo je to. Od Břetislava P[redacted] si půjčila 29.000.000,- Kč. Částku 20.000.000,- Kč převedl Břetislav P[redacted] na účet Ivany B[redacted] která postupně peníze vybírala a vkládala na účet obžalovanému Jana Ha[redacted]. Zbývajících 9.000.000,- Kč předal jmenované v hotovosti. Před předáním hotovosti obžalovanému Janu H[redacted] se všichni tři setkali v restauraci BON CAFÉ v Místku, samotnému předání peněz Ivanou B[redacted] již Břetislav P[redacted] přítomen nebyl. Jelikož po uplynutí splatnosti směnky dne 15.5.2009 obžalovaný peníze nevrátil, začal jí Břetislav P[redacted] pomáhat s vymáháním dluhu. Od Ing.Jiřího C[redacted] si v době od 30.3.2007 do 9.5.2008 půjčila 29.600.000,- Kč. Z půjčené částky svědkyně Ing.Jiřímu C[redacted] vrátila 1.060.000 Kč. Od Jitky M[redacted] si v době od 14.6.2007 do 15.8.2008 půjčila 28.505.000,- Kč. Svědkyně pak Jitce M[redacted] v době od 29.1.2009 do 3.7.2009 vrátila 1.100.000,- Kč. Od Daniela Z[redacted] si v době od 12.12.2006 do 10.12.2008 půjčila 13.400.000,- Kč. Z poskytnutých peněz Danielu Č[redacted] nic nevrátila. Od Josefa R[redacted] si v průběhu roku 2007 půjčila 7.300.000,- Kč. Z této částky jmenovanému vrátila 400.000,- Kč. Dalším jejím věřitelem, od kterého si půjčila peníze pro obžalovaného Jana H[redacted], byl Miroslav H[redacted]. Od Pavla P[redacted] si v době od 8.10.2007 do 14.4.2008 půjčila celkem 5.950.000,- Kč, z nichž jmenovanému ve dnech 1.3.2010 a 2.4.2010 vrátila celkem 2.200.000,- Kč. Od Ing.Vlastimila C[redacted] si v době od 26.1.2007 do 7.10.2008 půjčila 26.350.000,- Kč. Nejednalo se však výlučně o peníze jmenovaného, ale rovněž o peníze jeho známých jako byli Č[redacted], Z[redacted] V[redacted] či firma VKB Planá. Celkem Ing.Vlastimilu C[redacted] vrátila 1.775.000,- Kč a dále mu předala svou sbírku zlatých mincí v hodnotě cca 250.000,- Kč. Ing.Vlastimil C[redacted] za účelem poskytnutí prostředků Ivaně B[redacted] oslovil další osoby, a to Břetislava H[redacted], který v době od 25.4.2008 do 9.5.2008 poskytl Ivaně B[redacted] celkem 3.300.000,- Kč, které mu jmenovaná prostřednictvím Ing.Vlastimila C[redacted] vrátila, Romana Z[redacted], který dne 3.6.2008 poskytl 2.630.000,- Kč, kteroužto částku Ivana B[redacted] dne 31.7.2008 v plné výši vrátila, p. P[redacted], který dne 20.6.2008 poskytl 2.230.000,- Kč, kteroužto částku Ivana B[redacted] dne 15.8.2008 v plné výši vrátila. Od VKB Planá a.s. jí byla na účet dne 6.8.2008 převedena částka 2.200.000,- Kč, kterou Ivana B[redacted] dne 26.9.2008 v plné výši vrátila zpět. Doplnila, že ve prospěch Ing.Jiřího C[redacted] a Ing.Vlastimila C[redacted] vystavil obžalovaný Jan H[redacted] „jistící blankosměnky".

Svědkyně Ivana B[redacted] v hlavním líčení zejména uvedla (č.l. 3225 – 3232), že výpověď před policejním orgánem si přečetla, s touto souhlasila a považuje ji za pravdivou. Jmenovaná akcentovala a současně dále uvedla, za jakých okolností se seznámila s obžalovaným. Potvrdila, že tento ji celý v černém navštívil v jejím bydlišti a žádal po ní peníze na správu majetku, který údajně zdědil po svém nevlastním otci. Opět hovořila o tom, z jakých zdrojů pocházely peníze, které v celkové výši 170.000.000,- Kč obžalovanému Janu H[redacted] půjčila, resp. které byly vylákány. Zopakovala, od kterých osob si sama půjčovala peníze a tyto osoby byly jako svědci vyslechnuti jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení. Svědkyně Ivana B[redacted] vyloučila, že by s obžalovaným H[redacted] hodlali nakoupit nějakou nemovitost. Připustila, že některé objekty společně navštívili, avšak nikoli za účelem

společné koupě, tedy neměli žádný „společný podnikatelský záměr" spočívající v nákupu nemovitostí. I u hlavního líčení B detailně rozebírala všechny okolnosti ohledně jednotlivých půjček, specifikovala jednotlivé dlužné částky, jakož i všechny okolnosti, jež souvisely s předáním obžalovanému H na což soud odkazuje. V souvislosti s výslechem svědkyně B nutno poznamenat, že tento u hlavního líčení měl poněkud hektický průběh, neboť musel být z důvodu zdravotního stavu jmenované přerušen a k pokračování došlo v dalším průběhu dokazování (č.l. 3481 – 3498). V rámci zmíněné pokračující výpovědi tato akcentovala, že na základě žádosti obžalovaného H a na základě směnky, kterou tento vystavil na 170.000.000,- Kč, mu postupně zapůjčila finanční prostředky, na kterých se domluvili, že budou zapůjčeny postupně a též postupně budou vrácené s tím, že 10 % zisk bude vyplacen při nejzažším termínu splácení směnky, tj. 15.5.2009. Poté, co nastala splatnost směnky, finanční prostředky vrácené nebyly, obžalovaný H neustále sliboval, že se tak stane, že je již posílá, kdy dokonce stála již v bance, neboť jí řekl, že je složil („počkej u pokladny, už to bude"). Dokonce jí posílal i převodní příkazy, které měl v bance podat, neustále a opakovaně lhal. V té době již jejich klienti chtěli peníze vrátit, což ona nemohla plnit. Obžalovaný H nadále splácení sliboval, dokonce vstoupil i v jednání s Ing. C a jeho právním zástupcem JUDr. K kterým rovněž lživě nesčetněkrát sliboval, že učiní kroky k vrácení finančních prostředků. Vzhledem k tomu, že již byla psychicky na dně a sama to již nezvládala, začal jí v tomto směru pomáhat p. P, kterému taktéž, jakož i C, sliboval vrácení finančních prostředků. S P měl domluvené již i konkrétní schůzky, např. v restauraci, kdy mu říkal, aby mu již objednal kávu, neboť je za dveřmi, nakonec nepřišel vůbec, ozval se z jiné části republiky, nikdy nedodržel to, co slíbil. Navštívila i matku obžalovaného p. Helenu J v kterou jí řekla, že H je velký podvodník a lhář a že mu naletěla. Ve stejném duchu s ní hovořil i bratr obžalovaného H Daniel J Velmi podrobná i tato výpověď zejména k dotazům stran objasňovala jednotlivé půjčky a s tím spojené kroky atd., na což soud odkazuje. Svědkyně B opakovaně kategoricky popřela, že by s obžalovaným H měla jakýkoliv společný záměr tak, jak tento tvrdil, že jej měli již od r. 2006. Označila jej za lháře, i v rámci konfrontace s jmenovaným setrvala na své výpovědi a taktéž mu do očí řekla, že žádné peníze (údajně 35.000.000,- Kč najednou) nedostala.

V souvislosti se svou výpovědí pak Ivana B předložila listinné materiály, jež v rámci dokazování byly zprocesněné tak, jako všechny další a jež jsou považovány nalézacím soudem za **důkazy povahy listinné.** Z těchto níže uvedených materiálů bylo zjištěno:

- listinu označenou „**vklady na účet Jana H**, že v době od 25.5.2006 do 23.10.2008 vložila na účty obžalovaného Jana H celkem 64.670.223,- Kč a dále jmenovanému v hotovosti předala celkem 88.938.777,- Kč (č.l. 674-677),

- **kopie pokladních dokladů** dokladující hotovostní vklady Ivany B na účty obžalovaného Jana H č. (Volskbank CZ a.s.), č. (ČSOB a.s.), č. a (Raiffeisenbank a.s.) (č.l. 606-653, 678-699, 701-728),

- listinu označenou „**Hotovost předaná Janu H**, ze které vyplývá, že Ivana

B[redacted] v době od 9.3.2006 do 10.12.2008 v hotovosti předala celkem 88.938.777,- Kč, přičemž tato částka zahrnuje rovněž částku 6.380.000,- Kč, kterou si obžalovaný Jan H[redacted] sám vybral z účtu Ivany B[redacted] (čl. 786-789),

- listinu označenou **„vklady od p.H[redacted] na účty p.B[redacted] – dle data“**, ze které vyplývá, že Ivana B[redacted] v době od 29.5.2006 do 30.7.2010 obdržela na své účty číslo [redacted] a [redacted] celkovou částkou 12.092.700,- Kč, přičemž posléze jmenovaná v e-mailu tuto částku navýšila o další platby na celkovou sumu 12.177.000,- Kč (č.l. 574-580),

- listinu označenou **„věřitelé Jana H[redacted] dluh 170.000.000,- Kč“** obsahující přehled osob, od kterých si Ivana B[redacted] sama půjčovala peníze, a výši půjčených a případně vrácených částek, přičemž dle této listiny bylo obžalovanému Janu H[redacted] půjčeno celkem 170.000.000,- Kč, z čehož 18.088.000,- Kč Ivana B[redacted] poskytla z vlastních zdrojů, a věřitelům bylo celkem vráceno 12.141.300,- Kč, z čehož 4.876.700,- Kč pocházelo z vlastních zdrojů svědkyně (č.l. 186-200),

- kopii **směnky** vystavené obžalovaným Janem H[redacted] **dne 9.3.2006** ve Frýdlantu nad Ostravicí na směnečnou částku 170.000.000,- Kč s datem splatnosti 15.5.2009 (č.l. 431).

Z listinných materiálů nalézací soud dále zdůrazňuje:

- **dohodu o vymáhání směnečné pohledávky** uzavřenou dne 9.8.2010 mezi Břetislavem P[redacted] a Ivanou B[redacted], dle které Ivana B[redacted] za účelem vymáhání převedla na Břetislava P[redacted] směnku vystavenou obžalovaným Janem H[redacted] na částku 170.000.000,- Kč (č.l. 604-605),

- **směnečný platební rozkaz Krajského soudu v Ostravě ze dne 26.10.2010 č.j. 32Cm 27/2010**, kterým byl obžalovaný Jan H[redacted] zavázán k zaplacení 157.858.700,- Kč Břetislavu P[redacted] (č.l. 928-931) a **rozsudek téhož soudu** ze dne 30.5.2011, kterým byl směnečný platební rozkaz ponechán v platnosti (č.l. 1986-1990). V námitkách proti směnečnému platebnímu rozkazu i v odvolání proti rozsudku obžalovaný Jan H[redacted] uvedl, že půjčeno bylo 76.000.000,- Kč a nikoli 170.000.000,- Kč.

Svědek Stanislav B[redacted], manžel Ivany B[redacted], v přípravném řízení dne 11.5.2012 vypověděl (č.l. 210 - 211), že o obžalovaném Janu H[redacted] se dozvěděl až v roce 2009 s tím, že má nějaké dluhy vůči jeho manželce, avšak o jaké konkrétní částky se jednalo, neví. Vybavuje si však, že jeho bývalá žena měla řadu telefonních hádek s Janem H[redacted] právě o dluzích vůči jmenované, což mu sama řekla. Dále uvedl, že Ivana B[redacted] po odchodu z KB, a.s., v roce 2006 se věnovala finančnímu poradenství, které poskytovala osobám, s nimiž spolupracovala již v rámci KB a.s. K finanční situaci Ivany B[redacted] dále uvedl, že neměl přístup k jejím účtům a neznal jejich zůstatky.

Nalézací soud konstatuje, že již policejní orgán v řízení přípravném za účelem verifikace výpovědi svědkyně Ivany B[redacted] vyslechnul osoby, od kterých si sama půjčovala finanční prostředky pro potřeby obžalovaného H[redacted], jedná se např. o:

Svědek Ing. Jiří C jak v přípravném řízení dne 7.2.2012 (č.l. 212 – 217), tak u hlavního líčení vypověděl (č.l. 3658 - 3661), že mu byla v KB, a.s., přidělena jako osobní bankéřka Ivana B, která pro něj zajišťovala investice do akcií. Přibližně v roce 2007 mu Ivana B navrhla investovat peníze jiným způsobem než do cenných papírů. Vzhledem k dosavadní zkušenosti se domníval, že vše bude v pořádku probíhat i nadále, a proto návrh Ivany B akceptoval. O způsobu investování se mu nezmiňovala a on se na to ani neptal. V době od 30.3.2007 do 9.5.2008 bezhotovostně převedl na účet Ivany B celkem 29.600.000,- Kč. Na každou půjčku byla vystavena směnka. O osobě obžalovaného Jana H se Ivana B zmínila až v okamžiku, kdy po ní svědek požadoval vrácení peněz. Současně mu předala bianko směnku vystavenou obžalovaný Janem H. S dotyčným Ing.Jiří C několikrát telefonoval a domlouval osobní schůzku, avšak obžalovaný Jan H se vždy vymluvil. Kromě částky 1.000.000,- Kč Ivana B půjčené peníze nevrátila. Svědek u hlavního líčení připustil, že někdy na přelomu let 2007 – 2008 se bavil s B ohledně investování do nemovitostí v Karlových Varech, avšak pouze v rovině diskuse, neboť každoročně jezdí do lázní (Karlových Varů) a všimnul si dynamického rozvoje investiční výstavby. Žádné detaily však spolu neprobírali. Pro něj je partner B neboť tato investovala jeho peníze.

S osobou svědka Ing. C a B souvisí níže uvedené důkazy **povahy listinné:**

- kopie **směnek**, které vystavila Ivana B a to dne 30.3.2007 na částku 2.300.000,- Kč, dne 30.3.2007 na částku 2.300.000,- Kč, dne 6.4.2007 na částku 2.300.000,- Kč, dne 24.10.2007 na částku 500.000,- Kč, dne 5.11.2007 na částku 1.500.000,- Kč, dne 22.11.2007 na částku 20.000.000,- Kč, dne 6.4.2008 na částku 2.300.000,- Kč, dne 9.5.2008 na částku 3.000.000,- Kč (č.l. 1092-1099),

- **výpisy z účtu Ing.Jiřího C** dokladující bezhotovostní převody na účty Ivany B (č.l. 1104-1108),

- e-mailovou korespondenci vedenou mezi právním zástupcem Ing.Jiřího C a Ivanou B a obžalovaný Janem H v době od 4.2.2009 do 21.4.2010.

Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že **svědkyně Jitka M** byla v přípravném řízení vyslechnuta toliko na úřední záznam o podání vysvětlení podle § 158 odst. 5 tr.ř., a to 7.6.2011.Jmenovaná nemohla být procesně vyslechnuta v postavení svědkyně, neboť tato zemřela, avšak za souhlasu stran byl zmíněný záznam ve smyslu ustanovení § 211 odst. 6 tr.ř. přečten (č.l. 3527). V rámci tohoto úkonu uvedla, že Ivanu B zná asi od r. 200 z Komerční banky, a.s., kdy tato jí radila s jejími investicemi i po odchodu z banky. V polovině r. 2007 se B zmínila o tom, že může půjčit obžalovanému H prostředky na dotažení dědického řízení po svém otci, ke kterému mělo dojít v r. 2009. Bližší informace po B nepožadovala. Od června 2007 do 15.8.2008 postupně na účet a v hotovosti půjčila Ivaně B částku ve výši 28.505.000,- Kč. Ke každé půjčce jí B vystavila směnku. Když potřebovala peníze, B jí je vyplatila, od počátku r. 2009 do poloviny tohoto roku jí B vrátila celkem 1.110.000,- Kč s tím, že při každé vratce byla ponížena směnka. Aktuální směnka je z konce r. 2010 na částku 27.395.000,- Kč. S dřívějšími směnkami již Jitka

M[redacted] nedisponovala. V době splatnosti, tj. v r. 2009 jí B[redacted] řekla, že obžalovaný Jan H[redacted] peníze vrátit nechce, odůvodňovala to tím, že se objevily nějaké komplikace, technické problémy, které bránily převodu peněz apod., s posledně jmenovaným nikdy nehovořila.

Z listinných materiálů nutno zmínit **směnku** vystavenou Ivanou B[redacted] dne 6.12.2010 na částku 27.395.000,- Kč (č.l. 1275) a **výpisy z účtu** Jitky M[redacted] (č.l. 1276-1285). Jitka M[redacted] v přípravném řízení podala do protokolu pouze vysvětlení dne 7.6.2011, která nemohla být soudem čtena v hlavním líčení, když obhajoba obžalovaný Jana H[redacted] s takovým postupem nesouhlasila.

Svědek Břetislav P[redacted], v přípravném řízení vyslechnutý dne 21.2.2012 (č.l. 250 – 258), u hlavního líčení vypovídal shodně jako v přípravném řízení, resp. tuto výpověď stvrdil v celém rozsahu (č.l. 3502 – 3511). Svědek P[redacted] k předmětu výslechu uvedl, že s Ivanou B[redacted] se poznal v KB, a.s., kde jmenovaná pracovala jako poradkyně. Pomáhala mu obchodovat s cennými papíry. Protože obchody byly úspěšné, spolupráce probíhala i po jejím odchodu z banky, důvěřoval jí. Potvrdil, že Ivaně B[redacted] půjčil 29.000.000,- Kč, kdy dne 17.8.2007 převedl na účet jmenované 20.000.000,- Kč. Poté odjeli do kavárny ve Frýdku-Místku, kde již čekal nějaký muž, o němž Ivana B[redacted] řekla, že jde o jejího obchodního partnera. Blíže jej však nepředstavila a svědka to ani nezajímalo. Při odchodu z této schůzky jí předal v hotovosti 9.000.000,- Kč, čemuž nebyl nikdo přítomen. On sám pak nebyl přítomen předání této sumy obžalovaný Janu H[redacted]. Nevybavuje si, zda Ivana B[redacted] říkala, proč jeho peníze předává obchodnímu partnerovi. Na půjčku byly vystaveny dvě směnky. Jednu směnku podepsala Ivana B[redacted], druhou směnku podepsal obžalovaný Jan H[redacted]. Po uplynutí splatnosti směnek se domáhal vrácení půjčky. Ivana B[redacted] však sdělila, že jejímu obchodnímu partnerovi se nedaří dát peníze dohromady, že je investoval, aby se mu vrátily velké majetky, které zdědil po svém otci. Rovněž obžalovaný Jan H[redacted] v telefonátech s Ivanou B[redacted] opakoval, že ještě nemá peníze. Když to pokračovalo, navštívili společně s Ivanou B[redacted] obžalovaného Jana H[redacted] v [redacted], kde ji tvrdil, že mu peníze nechce vrátit kosovsko-albánská mafie. Ze slov Ivany B[redacted] a obžalovaného Jana H[redacted] zjistil, že obžalovaný od Ivany B[redacted] obdržel celkem 170.000.000,- Kč. Na následném setkání pak obžalovaný Jan H[redacted] znovu uvedl, že se mu peníze nedaří získat. Dále řekl, že Ivaně B[redacted] vrátil 12.000.000,- Kč. Zhruba od té doby byli v častém telefonickém kontaktu. Obžalovaný Jan H[redacted] věděl a potvrdil také řadu osobních schůzek mezi nimi, přičemž z neznámých důvodů tento nikdy na domluvenou schůzku nepřišel. Akcentovat je možno tvrzení Břetislava P[redacted], dle kterého tento byl přítomen telefonickému rozhovoru mezi Ivanou B[redacted] a obžalovaným Janem H[redacted], během kterého obžalovaný doznal dluh ve výši 152 mil. Kč. O žádné částce ve výši 35.000.000,- Kč, kterou H[redacted] měl předat B[redacted] neví. Na své výpovědi setrval i v rámci konfrontace s obžalovaným H[redacted]

V této souvislosti nalézací soud učinil i důkaz dle § 213 odst. 1 tr.ř. **příkazem k převodu** částky 20.000.000,- Kč ze dne 16.8.2007 (č.l. 906), **kopie směnek** ze dne 17.8.2007 vystavených obžalovaným Janem H[redacted] a Ivanou B[redacted] vždy na částku 29.000.000,- Kč splatnou dne 15.5.2009 (č.l. 903-904).

Svědek Pavel P[redacted] v přípravném řízení vypověděl dne 31.1.2012 (č.l. 260 – 264), u hlavního líčení byla tato výpověď zprocesněna přečtením, že Ivaně

B[redacted] koncem roku 2007 a počátkem roku 2008 asi ve čtyřech platbách předal celkem 6.000.000,- Kč. Peníze poskytl vždy poté, kdy mu jmenovaná zavolala a dotazovala se, zda má volné finanční prostředky, které může zhodnotit. Jakým způsobem měly být peníze zhodnoceny, neuváděla. Ke každé půjčce Ivana B[redacted] vystavila směnku. Když požádal o vrácení částky 2.200.000,- Kč, peníze mu poslala na účet. Na jaře 2011 jej Ivana B[redacted] navštívila a sdělila mu, že peníze, které jí svědek půjčil, spolu s dalšími penězi, které shromáždila od dalších lidí, půjčila třetí osobě. Mělo se jednat o částku 170.000.000,- Kč. Později Ivana B[redacted] sdělila, že tou osobou je obžalovaný Jan H[redacted], kterého nezná a nikdy s ním nehovořil.

Nalézací soud stran listinných materiálů provedl důkaz :

- **kopií směnek** vystavených Ivanou B[redacted] a to na částku 1.500.000,- Kč splatnou dne 30.1.2008, dne 10.1.2008 na částku 450.000,- Kč, dne 30.1.2008 na částku 2.000.000,- Kč, dne 15.4.2008 na částku 2.000.000,- Kč, dne 2.4.2010 na částku 3.750.000,- Kč (č.l. 1302-1304),

- **výpisy z účtu** Pavla P[redacted] č. [redacted] dokladující bezhotovostní převody na účet Ivany B[redacted] a následné vratky půjčky jmenovanou (č.l. 1305-1317).

Svědek Josef R[redacted] jak v řízení přípravném dne 31.1.2012 (č.l. 265 – 271), tak i u hlavního líčení (č.l. 3517 – 3521) potvrdil, že Ivanu B[redacted] poznal jako klient KB a.s., které důvěřoval a na její žádost jí poskytl celkem tři půjčky. S odstupem času již není schopen říci přesnou půjčenou částku, avšak dosud mu tato dluží 6.900.000,- Kč. Domnívá se, že z první půjčky bylo vráceno 1.300.000,- Kč, kdy ve dvou případech této peníze předával v hotovosti, jednou je převedl na účet jmenované. Dotyčná ke každé půjčce vystavila směnku. O tom, jakým způsobem bude Ivana B[redacted] peníze investovat, nehovořila, byť se jí na to ptal. Teprve v roce 2011 uvedla, že peníze poskytla obžalovanému Janu H[redacted], který je měl investovat do nemovitostí. Celkem měla obžalovanému Janu H[redacted] předat 180.000.000,- Kč. Posledně jmenovaného nezná, nikdy jej neviděl. Vzhledem k tomu, že peníze půjčil B[redacted] tuto částku požaduje po ní.

Nalézací soud, pokud jde o listinné materiály, kterými provedl v hlavním líčení důkaz dle § 213 odst. 1 tr.ř., zejména uvádí:

- **kopie směnek** vystavených Ivanou B[redacted] a to dne 18.7.2006 na částku 1.500.000,- Kč, dne 13.6.2007 na částku 2.200.000,- Kč, dne 11.7.2007 na částku 3.200.000,- Kč, dne 29.3.2010 na částku 6.900.000,- Kč (1334-1336),

- **výběrní lístky** dokladující výběr hotovosti z účtů Josefa R[redacted] v celkové výši 2.100.000,- Kč (1349-1351),

- **příkaz** ze dne 11.7.2007 **k převodu** částky 3.200.000,- Kč ve prospěch účtu Ivany B[redacted] (č.l. 1334),

- **uznání dluhu** Ivanou B[redacted] a to dne 29.7.2008 ve výši 7.300.000,- Kč (č.l. 1333) a dne 29.3.2010 ve výši 6.900.000,- Kč (č.l. 673a).

Svědek Daniel Z v přípravném řízení dne 1.2.2012 k předmětu výslechu vypověděl (č.l. 300 – 305), u hlavního líčení za souhlasu stran byla výpověď přečtena (č.l. 3595), že Ivanu B zná jako pracovnici KB, a.s. Asi v roce 2006 mu nabídla možnost investování se zajímavým výnosem. Obchody proběhly a investované prostředky včetně zhodnocení získal zpět. S Ivanou B se nebavili o tom, jakým způsobem jsou peníze zhodnocovány. Kromě toho jmenované v době od 12.12.2006 do 10.12.2008 v hotovosti předal celkem 13.400.000,- Kč. Ivana B vždy zavolala a dotazovala se, zda nemá zájem investovat volné finanční prostředky. Do čeho měly být investovány, neupřesnila. Jelikož dělala do akcií, domníval se, že je bude investovat do akcií. Ke každé půjčce Ivana B vystavila směnku, na které byla uvedena částka odpovídající předané hotovosti. Někdy v letech 2006 až 2007 sdělila, že peníze shromažďuje na nákup většího balíku akcií, tvrdila, že peníze vrátí do 15.5.2009. Po tomto datu tvrdila, že peníze byly investovány do pozemků kolem Brna, že se snaží, aby je mohla vrátit. Zmínila se rovněž o obžalovaném Janu H, který jí dluží peníze. Taktéž v letech 2010 a 2011 neustále tvrdila, že obžalovaný Jan H investované peníze dosud nevrátil, jmenovaného nikdy neviděl.

Nalézací soud provedl v hlavním líčení důkaz dle § 213 odst. 1 tr.ř. těmito listinnými materiály:

- **kopie směnek** vystavených Ivanou B, a to dne 12.12.2006 na částku 1.000.000,- Kč, dne 21.6.2007 na částku 5.000.000,- Kč, dne 5.10.2007 na částku 800.000,- Kč, dne 14.12.2007 na částku 600.000,- Kč, dne 13.3.2008 na částku 1.500.000,- Kč, dne 19.3.2008 na částku 350.000,- Kč, dne 23.10.2008 na částku 1.600.000,- Kč a dne 10.12.2008 na částku 2.550.000,- Kč (č.l. 1358-1372),

- **výpisy z účtu** dokladující hotovostní výběry ve dnech a v částkách shodujících se s datem vystavení směnky a směnečnou částkou (č.l. 1358-1372).

Svědek Ing.Vlastimil C vypověděl dne 15.6.2012 (č.l. 221 – 223 v.t.), že s Ivanou B se poprvé setkal někdy v roce 2005, kdy mu byla doporučena jeho známým Ing.H jako osoba, která dokáže úspěšně investovat na akciových trzích. Investice do akcií rovněž při osobním setkání potvrdila Ivana B. Ústně se dohodli, že pokud bude mít volné prostředky, Ivana B mu je zhodnotí. O bližších podmínkách se nebavili, tato vždy zavolala a ptala se, zda má volné finanční prostředky. O použití peněz se nezajímal, vycházel totiž z prvotní dohody o investicích do cenných papírů. Ke každé půjčce byla vystavena směnka, na některých z nich mohla být uvedena suma včetně navýšení. O osobě obžalovaného Jana H se Ivana B zmínila někdy v roce 2008 s tím, že by se mělo jednat o osobu, která investuje svědkovy peníze do developerského projektu. Celkem z vlastních prostředků poskytl 7.400.000,- Kč. K požadavku Ing. Vlastimila C mu Ivana B předala bianko směnku vystavenou obžalovaným Janem H na částku cca 26 mil. korun. V témže roce k žádosti Ivany B kontaktoval svého známého p. Č a p. V, Č poskytl 15.000.000,- Kč a V 2.200.000,- Kč, které mu byly vráceny, a posléze poskytl dalších 2.500.000,- Kč, které již nebyly vráceny. Peníze od jmenovaných šly přímo na účet Ivany B. Dále oslovil H, Z a P, kteří poskytli peníze přímo na účet Ivany B. Koncem roku 2008 požádal Ivanu B

o vrácení částky 1.700.000,- Kč. S tvrzením, že obžalovaný Jan H[redacted] zrovna provádí nějaký obchod a peníze bude mít až po jeho dokončení, peníze nevrátila, což neustále opakovala. Za celou dobu mu Ivana B[redacted] vrátila přibližně 1.000.000,- Kč. V roce 2009 pak svědek převedl směnky vystavené Ivanou B[redacted] na svého syna Tomáše C[redacted], který je zažaloval. On sám se nikdy osobně s obžalovaným Janem H[redacted] nesetkal a ani s ním netelefonoval. U hlavního líčení svou výpověď z řízení přípravného stvrdil v celém rozsahu (č.l. 3512 – 3517) a znovu se vyjádřil ke všem rozhodným skutečnostem ve smyslu jeho stanoviska z přípravného řízení.

Svědek Tomáš C[redacted] syn Ing. Vlastimila C[redacted], jak v řízení přípravném dne 15.6.2012 (č.l. 218 – 220 v.t.), tak i u hlavního líčení (č.l. 3583 – 3588) potvrdil, že na něj otec převedl směnky, které kryly půjčky poskytnuté Ivaně B[redacted] O poskytnutí půjček jmenované a problémech s jejich vrácením se mu otec zmínil někdy v roce 2008. V roce 2009 se v[redacted] několikrát setkal s obžalovaným Janem H[redacted]. V prvním případě byla setkání přítomna rovněž Ivana B[redacted] a Břetislav P[redacted]. V dalších dvou případech již byl svědek sám. Obžalovaný Jan H[redacted] potvrdil, že peníze dluží, ale že je vrátí, což se však nestalo. Na své výpovědi setrval i při konfrontaci s obžalovaným H[redacted].

V této souvislosti nalézací soud provedl podle § 213 odst. 1 tr.ř. důkaz těmito listinnými materiály:

- **výpisy z účtu a převodní příkazy** Ing.Vlastimila C[redacted] dokladující převody ve prospěch Ivany B[redacted] (č.l. 1015-1032),

- **kopie směnek** vystavených Ivanou B[redacted] dne 16.1.2006 na částku 2.000.000,- Kč, dne 12.4.2006 na částku 1.008.000,- Kč, dne 21.4.2006 na částku 1.000.000,- Kč, dne 12.4.2007 na částku 6.008.000,- Kč, dne 20.12.2008 na částku 2.400.000,- Kč, dne 1.11.2009 na částku 1.155.000,- Kč (č.l. 1033-1038),

- **dohodu** ze dne 1.3.2009, dle které Ivana B[redacted] **uznává** vůči Ing.Vlastimilu C[redacted] **dluh** ve výši 26.350.000,- Kč, který splatí do 30.6.2009 (č.l. 571-573),

- **směnečné platební rozkazy** Krajského soudu v Ostravě ze dne 5.1.2010 a rozsudky téhož soudu ze dne 18.6.2010, jimiž byla Ivana B[redacted] zavázána k zaplacení směnek na částky 1.000.000,- Kč, 1.008.000,- Kč a 2.000.000,-Kč (č.l. 475-485) a **rozhodnutí Okresního soudu ve Frýdku-Místku** o exekuci na majetek Ivany B[redacted] (č.l. 450-460).

K tvrzení svědka Ing. Vlastimila C[redacted] byl vyslechnutý např. **svědek Miroslav H[redacted]** dne 14.2.2012 (č.l. 225 – 229), jehož výpověď byla u hlavního líčení přečtena (č.l. 3595). Jmenovaný potvrdil, že v minulosti pracoval v KB, a.s., kdy Ing. Vlastimil C[redacted] byl v té době ředitelem pobočky KB, a.s., v [redacted] svědkyně B[redacted] pracovala jako bankovní poradce, jež dle jeho názoru patřila ke schopnějším a kvalitnějším pracovníkům peněžního ústavu. Vzhledem k tomu, že Ing. C[redacted] měl zájem zhodnotit nastřádané finanční prostředky poté, co probrali různé možnosti, zprostředkoval mu schůzku s B[redacted], která by mohla tyto prostředky zhodnocovat vhodným investováním. Ing. C[redacted] měl zájem investovat do cenných papírů. V té době B[redacted] již nebyla zaměstnankyní KB. Zúčastnil se

schůzky Ing. C[redacted] s B[redacted], jež proběhla v obecné rovině, kdy se nebavili o konkrétní výši finančních prostředků, které může Ing. C[redacted] investovat. V následné době Ing. C[redacted] se mu nezmínil, jakým způsobem B[redacted] investuje jeho finanční prostředky, hovořil spíše v obecné rovině. Z výpovědi jmenovaného bylo rovněž zjištěno, že i tento B[redacted] půjčil nějaké finanční prostředky, které v dohodnuté lhůtě nebyly vrácené ani zhodnocené a v této souvislosti B[redacted] zmínila muže pod jménem H[redacted], kterému finanční prostředky poskytla. Hovořila o něm jako o obchodním partnerovi. Finanční prostředky měly být použité v souvislosti s nějakými pozemky, nic bližšího však neví. B[redacted] však v době, kdy peníze nebyly vráceny, o něm mluvila hrozně. Tento ji opakovaně utvrzoval, že peníze již vkládá na její účet apod., což však nebyla pravda.

V souvislosti s protiprávním jednáním popsaným pod tímto bodem nalézací soud dále akcentuje materiály, respektive **důkazy povahy listinné**, jak byly zajištěné při domovní prohlídce u obžalovaných, a tyto jsou zajištěné v přílohách, přehlédnout nelze rozhodně pokladní doklady prokazující výběry hotovosti obžalovaným Janem H[redacted] z jeho účtu č. [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted] a hotovostní vklady obžalovaného Jana H[redacted] na účty Ivany B[redacted] č. [redacted], [redacted], jakož i příjmové pokladní doklady prokazující vrátky půjček věřiteli Petru L[redacted] a Petru Z[redacted] (č.l. 1037 – 1045, příloha č. 11, posledně jmenovaní jsou v postavení poškozených v bodech 2 a 3 tohoto rozhodnutí).

Jako příloha č. 12 jsou **diáře** obžalovaného H[redacted] vztahující se k létům 2008, 2009, 2010 a 2011. Soud I. stupně věnoval pozornost i těmto dokumentům, respektive i jejich obsahu, neboť pokud někdo by se snažil realizovat „podnikatelský záměr" v oblasti realit, tedy nákup nemovitosti za účelem rekonstrukce a prodeje, kdy dle tvrzení obžalovaného H[redacted] se mělo jednat o nemovitosti nacházející se v Praze, Karlových Varech a Jižních Čechách, tak by tomuto údajnému společnému projektu s B[redacted] měly alespoň částečně odpovídat i záznamy v těchto diářích, opak však je pravdou, neboť zmíněné diáře po dobu několika let obsahovaly zejména nejrůznější jména osob a k těmto přiřazené finanční částky, jakož eventuálně pokyny, co má zajistit, co má koupit, co má zařídit apod. Dle názoru nalézacího soudu ani z tohoto materiálu nevyplývá reálný podnikatelský záměr podaný v rámci obhajoby obžalovaným Janem H[redacted].

Jak bylo zjištěno z výpovědi **obžalovaného Jana H[redacted]** tento v rámci své obhajoby zaujal stanovisko, že nejen poškozené Ivaně B[redacted] (ad 1), nýbrž i od dalších poškozených (Pavla J[redacted] Petra L[redacted] Ing. Jiřího T[redacted] CSc. a Jiřího Z[redacted] ad 2 - 5) přijal finanční prostředky, avšak nikoli v částkách tvrzených poškozenými. Od Ivany B[redacted] převzal částku ve výši 87.441.223,- Kč, a to formou vkladu na účet nebo bezhotovostním převodem na účet. Od zbývajících poškozených (ad 2 – 5) částky, jež byly o 10 až 25 % nižší, než bylo uvedeno ve smlouvách o půjčkách a směnkách. Tvrzení obžalovaného o převzetí shora uvedené částky od Ivany B[redacted] má racionální základ pouze v tom, že se jedná o údaje objektivní, dohledatelné, prokázané. V těchto případech i H[redacted] nemohl tvrdit, že by tyto finanční částky nepřevzal. Po vyhodnocení provedeného dokazování však soud I. stupně zastává stanovisko, že tento převzal i jím popíranou hotovost cca 82.558.000,- Kč (správně 82.558.777,- Kč). Obžalovaný H[redacted] rovněž popřel, že by

po B[redacted] žádal finanční prostředky za účelem správy dědictví po svém otci, předávání peněz B[redacted] vysvětlil „společným podnikatelským záměrem" spočívajícím v nákupu nemovitostí v lokalitách, které uvedl. Jeho tvrzení u hlavního líčení, že se souhlasem B[redacted] investoval (otočil se zajímavým ziskem) předmětné finanční prostředky po doporučení jeho obchodního partnera Dmitrije S[redacted], bydlícího na Kypru, jeho kolegovi či obchodnímu partnerovi, a to Vitaliji K[redacted], zůstalo osamocené. Nalézací soud tomuto tvrzení nevěří. Obžalovaný neuvedl a nepředložil tak pádné argumenty, aby tomuto tvrzení bylo možno uvěřit. Pokud by tento event. vylákané finanční prostředky takovýmto způsobem použil bez souhlasu B[redacted] (o čemž nic nesvědčí), pak je to jen a pouze jeho problém, včetně možného rizikového následku. V případě poškozených specifikovaných v bodech ad 2 – 5) rovněž popřel, že by finanční prostředky žádal za účelem rekonstrukce rodinného domu v [redacted].

Jak vyplývá z vyšetřovacího spisu, v této trestní věci byla velmi podrobně, jak v řízení přípravném, tak i opakovaně před soudem I. stupně, vyslechnuta **svědkyně Ivana B[redacted]**. Ve vztahu k jmenované nebyly zjištěny tak zásadní rozpory v jejích výpovědích, jež by mohly mít za následek konstatování její nevěrohodnosti. Tato svědkyně opakovaně podrobně popsala okolnosti, za kterých se seznámila s obžalovaným Janem H[redacted] a za kterých se v následné době neformálně scházela, což v konečné fázi vyústilo k získání její důvěry. Rovněž opakovaně hovořila o návštěvě Jana H[redacted] celého v černém v jejím bydlišti, jež vystupoval velmi zarmouceně, z důvodu úmrtí svého nevlastního otce, po kterém měl zdědit rozsáhlé jmění, a v této souvislosti požadoval po ní finanční prostředky na správu tohoto majetku. Jak již bylo uvedeno, obžalovaný H[redacted] si získal důvěru B[redacted] svým přesvědčivým vystupováním a racionálními argumenty. Samotná B[redacted] v souvislosti se setkáním s H[redacted] v březnu 2006 přímo uvedla: „Přijel celý v černém, plný smutku, brečel, že mu otec umřel, třásl se, působilo to velmi věrohodně.". V podobném duchu, respektive vystupování H[redacted], popisoval i svědek P[redacted] v rámci své procesní výpovědi dne 21.2.2012, kdy uvedl: „Nakonec, když přeci jen z auta vystoupil, tak se mne dotazoval, jestli mám vodu, já jsem mu podal flašku vody Rajec a on si ji celou vylil na hlavu, celý se před námi polil. Začal brečet, že mu nějaká kosovsko-albánská mafie v Německu nechce vrátit peníze, tak to už jsem věděl, že je zle.". Takovéto teatrální vystupování H[redacted] B[redacted] jak je tudíž patrno, nezůstalo osamocené. Nalézací soud rovněž v této souvislosti musí konstatovat, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že nevlastní otec Jaroslav J[redacted], nar.[redacted], zemřel až dne 7.12.2009, nikoli počátkem roku 2006, tj. období, do kterého se datuje podvodné jednání obžalovaného H[redacted]. Svědkyně B[redacted] rovněž podrobně a přesvědčivě popsala a odargumentovala, z jakých zdrojů pocházely peníze, jež v celkové částce ve výši 170.000.000,- Kč obžalovanému H[redacted] poskytla. K částkám, jež si vypůjčila od dalších osob, předložila smlouvy o půjčkách včetně směnek. Její věřitelé byli v rámci této trestní věci vyslechnuti a ve svých svědeckých výpovědích potvrdili, že Ivaně B[redacted] „půjčili" finanční částky, které tato uvádí, v této souvislosti předložili materiály, a to ať již smlouvy o půjčkách, směnky, případně výpisy z účtů, prokazující platby ve prospěch B[redacted]. Posledně jmenovaná opakovaně akcentovala, respektive vyloučila, že by s obžalovaným H[redacted] hodlali zakoupit nějakou nemovitost. Připustila sice, že některé objekty navštívili, avšak nikoliv za účelem společné koupě. Rovněž nelze přehlédnout, že obžalovaný H[redacted] neustále argumentoval již zmíněným společným podnikatelským záměrem spočívajícím v nákupu nemovitostí

za účelem rekonstrukce a prodeje, přičemž nebylo zjištěno, že by tento investoval v řádech desítek či sta miliónů korun, vylákaných od B[redacted] do pořízení těchto nemovitostí. Vzhledem k tomu, že výpověď svědkyně B[redacted] nezůstala osamocena a již z pohledu výpovědí dalších svědků, v tomto bodě uvedených, či důkazů povahy listinné, je možno učinit závěr, že tato výpověď je nejen, jak již bylo uvedeno, věrohodná, nýbrž a zejména usvědčující vůči obžalovanému Janu H[redacted]. V rámci stručné rekapitulace možno uvést, že Stanislav B[redacted], manžel Ivany B[redacted] potvrdil, že v r. 2009 se dozvěděl o „nějakých" dluzích H[redacted] vůči jeho manželce. Svědek Ing. C[redacted] potvrdil předání B[redacted] částky ve výši 29.600.000,- Kč, o čemž disponoval důkazy povahy listinné. Jakým způsobem měly být finance investovány neví, předpokládal, že podobným způsobem jak dosud. Svědek Břetislav P[redacted] kromě již zmíněného rovněž potvrdil půjčku B[redacted] ve výši 29.000.000,- Kč, což rovněž doložil příslušnými materiály. Z vyjádření B[redacted] zjistil, že obžalovaný od této obdržel celkem 170.000.000,- Kč. Svědek P[redacted] potvrdil půjčku B[redacted] ve výši 6.000.000,- Kč, když požádal o vrácení částky 2.200.000,- Kč, bylo mu vyhověno. Opětovně z tvrzení B[redacted] měl informaci o celkové částce půjčené B[redacted] H[redacted] ve výši 170.000.000,- Kč, kdy se mělo jednat o prostředky shromážděné od dalších lidí. V podobném duchu hovořil i svědek R[redacted], které B[redacted] taktéž předal ve své výpovědi zmíněné prostředky. Obdobně vypovídali i další vědci, a to Daniel Z[redacted], Ing. Vlastimil C[redacted] a Tomáš C[redacted], na což v detailech nalézací soud odkazuje. Již zmíněná absence společného podnikatelského záměru má oporu i v zadokumentovaných platbách na účty obžalovaného H[redacted], bylo totiž objektivizováno, že B[redacted] od března 2006 do října 2010 na jeho účty každý měsíc, a to minimálně jedenkrát, převáděla částky v řádu statisíců korun. Tato doložená frekvence a výše plateb je v rozporu s možným racionálním tvrzením H[redacted], dle kterého tito společně hodlali koupit nemovitost. Z praxe vyplývá, že nákup nemovitosti je spojen převážně s jediným výdejem spočívajícím v úhradě kupní ceny, případně nákladů na rekonstrukci zakoupeného objektu. Rovněž je nutno akcentovat, že pokud H[redacted], jak již bylo uvedeno, hovořil o záměru koupit některý objekt, ať již v Karlových Varech či v jiných částech země, žádný takovýto objekt ve skutečnosti zakoupen nebyl a nebyl ani opravován. S ohledem na shora uvedené je otázkou, zda velmi dobře hodnocená po profesionální stránce Ivana B[redacted] věděla, na co H[redacted] finanční prostředky používá či nikoli. Je poněkud s podivem, že tato zkušená bývalá pracovnice Komerční banky, a.s. se spokojila s ne příliš profesionálními argumenty obžalovaného H[redacted], které tento nijak nedoložil (například úmrtní list nevlastního otce, materiály, jež by potvrzovaly rozsah dědictví apod.). Soud I. stupně však v této trestní věci neposuzuje samotnou trestní odpovědnost Ivany B[redacted] s tímto se bude muset vypořádat soud, jež bude v rámci samostatného dokazování tuto věc řešit. Pro nyní projednávanou trestní věc je podstatné, zda je možno učinit objektivní závěr, jakou finanční hotovost B[redacted] H[redacted] ve skutečnosti „půjčila či předala" a zda tato byla či nebyla v dohodnuté lhůtě vrácena. Dle názoru soudu vylákaná finanční hotovost H[redacted] od B[redacted] přesáhla ve svém souhrnu výrazně obžalovaným tvrzené kupní ceny nemovitostí, o kterých tento vypovídal. Zmíněné postupné půjčky spíše svědčí pro tvrzení B[redacted], jež měl H[redacted] použít za účelem správy zděděného majetku. Pokud obžalovaný popřel převzetí finanční částky v hotovosti a B[redacted] nepředložila dílčí potvrzení o platbách, tuto skutečnost jmenovaná dle názoru soudu logicky zdůvodnila tím, že disponovala s podepsanou směnkou na celkovou částku ve výši 170.000.000,- Kč, H[redacted] věřila, a proto nebyl důvod písemně potvrzovat dílčí platby. Nalézací soud při hodnocení výpovědi

svědkyně B[redacted] již odkázal na výpověď svědka P[redacted], což činí opětovně, s tím, že jmenovaný potvrdil přítomnost telefonického hovoru mezi Ivanou B[redacted] a Janem H[redacted], během kterého obžalovaný doznal dluh ve výši 152.000.000,- Kč. Svědkyně B[redacted] rovněž popřela, že by měla jakoukoliv povědomost či že by dokonce souhlasila s investováním finančních prostředků údajným obchodním partnerům obžalovaného H[redacted], a to Dmitrije S[redacted] bydlícího na Kypru a jeho kolegy Vitalije K[redacted]. V souvislosti s výpovědí svědkyně B[redacted] bylo poukazováno na další svědecké výpovědi související s popsaným skutkem v tomto bodě, na které nalézací soud odkazuje, neboť tyto potvrzují výpověď B[redacted] zejména z toho pohledu, kdy, od koho a jakým způsobem získala finanční prostředky, jež byly následně předané obžalovanému H[redacted] a tito věřitelé B[redacted] své výpovědi dále potvrzovali důkazy povahy listinné, které jsou rovněž v tomto rozhodnutí citovány, a tudíž není důvod je znovu opakovat. Dle názoru nalézacího soudu skutkový děj popsaný v bodě ad 1) má plnou oporu v provedeném dokazování. I Nejvyšší soud zastává stanovisko (sp.zn. 3Tdo 1339/2010), že v § 2 odst. 5, odst. 6 tr. řádu zákon nestanoví žádná pravidla jak pro míru důkazů jak potřebných k prokázání určité skutečnosti, tak stanovících relativní váhu určitých druhů či typů důkazů. Soud v každé fázi řízení zvažuje, které důkazy je třeba provést, případně zda a na kolik se jeví nezbytným dosavadní stav dokazování doplnit. S přihlédnutím k obsahu již provedených důkazů tedy posuzuje, nakolik se jeví například návrhy stran a doplnění dokazování důvodnými (potřebnými) a které mají naopak z hlediska zjišťování skutkového stavu věci jen okrajový, nepodstatný význam. Shromážděné důkazy je nutno hodnotit podle vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Rozhodnutí o rozsahu dokazování spadá do jeho výlučné kompetence. Tvrzení obžalovaného H[redacted] z pohledu jím uplatněné obhajoby zůstalo osamocené.

K bodu 2) rozsudku:

Svědek Jiří Z[redacted] vyslechnutý v přípravném řízení dne 17.5.2012 (č.l. 294 – 299), a taktéž i u hlavního líčení (č.l. 3367 – 3372) potvrdil, že obžalovaný Jan H[redacted], kterého zná po delší dobu, mu řekl, že opravuje dům v [redacted] a potřebuje na kratší dobu půjčit peníze, neboť je v prodlení se zaplacením faktur s ohledem na absenci vlastních finančních prostředků, když čeká, že mu někdo další zaplatí. Vyhověl jeho žádosti a peníze mu půjčoval tak, že obžalovaný mu vždy zavolal, že potřebuje určitou částku, ke které byla sepsána smlouva a suma uvedená v ní vždy odpovídala půjčené částce. Předání nebyl nikdo přítomen. První půjčka ve výši 285.000,- Kč byla v srpnu 2007. V průběhu měsíce až měsíce a půl proběhly další půjčky. Celkově obžalovanému Janu H[redacted] půjčil asi 2.000.000,- Kč. V průběhu jednotlivých půjček mu Jan H[redacted]nic nevrátil. Posléze od roku 2007 až do roku 2009 obžalovaný vrátil asi 400.000,- Kč a koncem roku 2010 pak částku 89.000,- Kč. Nyní mu obžalovaný Jan H[redacted] dluží asi 1.900.000,- Kč.

V souvislosti s výpovědí svědka Z[redacted] považuje nalézací soud za nutné akcentovat níže uvedené **důkazy povahy listinné :**

- **smlouvy o půjčce** uzavřené mezi věřitelem Jiřím Z[redacted] a dlužníkem obžalovaným Janem H[redacted], a to dne 30.8.2007 na částku 385.000,- Kč, dne 2.9.2007 na částku 405.000,- Kč, dne 4.9.2007 na částku 760.000,- Kč, dne

7.9.2007 na částku 420.000,- Kč a dne 7.9.2007 na částku 345.000,- Kč (č.l. 1475-1479)/

- **dohodu ze dne 13.12.2010** mezi Jiřím Z[redacted] a obžalovaným Janem H[redacted], dle které obžalovaný ve prospěch Jiřího Z[redacted] zaplatil 390.000,- Kč a dále jmenovanému dne 13.12.2010 v hotovosti předal 75.000,- Kč (č.l. 1047-1049, příloha č. 11),

- **rozsudky Okresního soudu v Kladně**, dle kterých má obžalovaný Jan H[redacted] zaplatit Jiřímu Z[redacted] částky (jistina) 405.000,- Kč, 760.000,- Kč, 345.000,- Kč a 420.000,- Kč (č.l. 1965-1975).

Na návrh obžalované H[redacted] byl vyslechnutý **svědek Stanislav M[redacted]** (č.l. 3661 – 3662), který potvrdil, že zná oba obžalované, neboť je viděl na stavbě v obci [redacted] kladenský okres, kde dělali střechu na starším domě. Většinou jednal s H[redacted], avšak na probíhající práce se přijel podívat i obžalovaný H[redacted]. Zmíněnou rekonstrukci – klempířské a pokrývačské práce provedl na základě ústní dohody, o čemž neexistuje žádná smlouva mezi ním a H[redacted]. Za střechu obecně bral asi 100.000,- Kč. Jakou částku inkasoval v tomto případě, již přesně neví. Za stejných okolností a ke stejné problematice byl vyslechnutý i **svědek Roman Ř[redacted]** (č.l. 3663 – 3664), který potvrdil, že zná oba obžalované, neboť na žádost jmenovaných jako instalatér řešil celkové rozvody vody a odpadu. Zda se jednalo o novostavbu či starší nemovitost, si již nepamatuje. Peníze přebíral na materiál od H[redacted], nezajímal se, kdo je majitelem domu. O zmíněných pracích však hovořil i s H[redacted], avšak odkud tito měli peníze na stavbu nevěděl, resp. toto on neřešil.

Na výpověď svědka Ř[redacted] reagovala **obžalovaná H[redacted]** ve smyslu ustanovení § 214 tr.ř. tak, že nikdy nedošlo k tomu, aby bývalý manžel, tj. obžalovaný, něco platil v souvislosti se stavbou či rekonstrukcí. Vše bylo v režii jejich rodičů, kteří stavbu vedli jako záchranu pro ni s tím, že bylo jasně řečeno, že H[redacted] nikdy v tomto domě bydlet nebude. Ona sama má stavební průmyslovku, takže to „vše řídila". Obžalovaný H[redacted] nikdy žádnému dělníkovi peníze nedával, avšak tomuto tvrzení lze jen stěží uvěřit.

K bodu 3) rozsudku:

Svědek Petr L[redacted], vyslechnutý v přípravném řízení dne 17.5.2012 (č.l. 236 – 241), a taktéž i u hlavního líčení (č.l. 3359 – 3366), potvrdil, že obžalovaného zná ze společných sportovních aktivit, kdy tento v roce 2007 nebo 2008 se mu zmínil o zakoupení rodinného domu v [redacted] a požádal ho o finanční půjčku na účely uhrazení nákladů spojených s rekonstrukci s tím, že své vlastní peníze má „vázané". Nejprve váhal, ale když obžalovaný přislíbil, že půjčku zajistí zástavním právem na rodinném domku, tak souhlasil. Jan H[redacted] výši půjčky nespecifikoval, říkal, ať půjčí tolik, kolik může. Oproti smlouvám o půjčce obžalovanému Janu H[redacted] předal celkem 2.700.000,- Kč, a to v hotovosti. Půjčky začal vracet až po jejich splatnosti a zejména opakovaných urgencích Petra L[redacted]. V této době zjistil, že předmětný dům je převeden na rodiče manželky obžalovaného Jana H[redacted] a navíc na něm vázne zástavní právo ve prospěch firmy Ekvita. Obžalovaný Jan

H[redacted] mu vrátil přibližně 923.000,- Kč a to jednak formou poštovních poukázek a jednak prostřednictvím messangera.

V souvislosti s výpovědí svědka L[redacted] považuje nalézací soud za nutné akcentovat níže uvedené **důkazy povahy listinné :**
- **smlouvami o půjčce** uzavřené mezi věřitelem Petrem L[redacted] a obžalovaným Janem H[redacted] a to dne 1.8.2008 na částku 350.000,- Kč, dne 2.8.2008 na částku 650.000,- Kč, dne 5.8.2008 na částku 335.000,- Kč, dne 7.8.2008 na částku 550.000,- Kč a dne 20.8.2008 na částku 897.000,- Kč (č.l. 1420-1424),

- **poštovní poukázkou** dokumentující vratky půjček obžalovaným Janem H[redacted] (č.l. 242-249, 1435-1446).

K bodu 4. rozsudku:

Svědek Pavel J[redacted] , vyslechnutý v přípravném řízení dne 17.5.2012 (č.l. 230 – 235), a taktéž i u hlavního líčení (č.l. 3349 – 3354), potvrdil, že obžalovaného zná již delší dobu a asi 2,5 měsíce před poskytnutím první půjčky se s ním opakovaně setkal, když tento po něm žádal půjčit peníze na rekonstrukci domu s tím, že své finance má někde „vázané", opakovaně hovořil o domě na [redacted]. Po vyhodnocení situace a souhlasu manželky mu půjčil 360.000,- Kč, kdy část z nich vybral ze svého účtu, část měl doma v hotovosti. K předání došlo v Praze na ul. [redacted] při podpisu smlouvy o půjčce, kterou již měl obžalovaný s sebou. Datum splatnosti stanovil H[redacted], předání peněz nebyl nikdo přítomen. Téhož dne mu ještě volal, že potřebuje více peněz. Dle jeho názoru obžalovaný Jan H[redacted] požadoval 310.000,- Kč, které jsou uvedeny na druhé smlouvě o půjčce. Rovněž důvodem této půjčky byla rekonstrukce domu. K předání peněz došlo druhého dne v hotelu Mariott na letišti a nikoli dne 9.4.2010, který je uveden na smlouvě. Po vypršení splatnosti druhé půjčky opakovaně kontaktoval obžalovaného, který sice nesděloval důvod nevrácení půjček, avšak sliboval vrácení do dvou, tří dnů. V roce 2010 začal obžalovaný Jan H[redacted] dluh splácet, a to tak, že prostřednictvím messangera posílal částky 1.000,- Kč až 2.000,- Kč. Převzetí peněz svědek massengerovi potvrzoval, avšak evidenci vrácených peněz si nevedl. V létě 2012 se při telefonickém hovoru s obžalovaným Janem H[redacted] shodli, že bylo vráceno celkem 87.000,- Kč. Později se od nevlastního bratra obžalovaného Jana H[redacted] i od jeho matky dozvěděl, že obžalovaný dluží peníze i dalším lidem. Jeho matka se zmínila o nějaké paní, které měl obžalovaný dlužit 180.000.000,- Kč. Mezi věřiteli byla i Ivana B[redacted], se kterou se svědek v létě 2011 sešel. Nalézací soud považuje za nutné akcentovat, že nejen z této výpovědi, nýbrž i z výpovědí dalších věřitelů byly zjišťovány stejné okolnosti, za kterých obžalovaný H[redacted] se snažil vylákat finanční hotovosti. Posledně jmenovaný vždy vystupoval velmi důvěryhodně, na schůzky či sportovní akce jezdil ve velmi hodnotných a moderních vozech, ke schůzkám, pokud k nim došlo např. v hotelu, vystupoval jako movitý a vážený host. Potřebu finančních prostředků vždy zdůvodnil jako momentální indispozici.

V souvislosti s výpovědí svědka J[redacted] považuje nalézací soud za nutné akcentovat níže uvedený **důkaz povahy listinné :**

- **smlouvou o půjčce** mezi věřitelem Pavlem J[redacted] a dlužníkem obžalovaným

Janem H[redacted] ze dne 9.4.2010 na dlužné částky 360.000,- Kč splatnou dne 23.4.2010 a dále na částku 310.000,- Kč splatnou dne 28.4.2010 (č.l. 1460-1461).

K bodu 5) rozsudku:

I **svědek Ing. Jiří T[redacted] CSc.**, byl vyslechnutý jak v řízení přípravném, tak i u hlavního líčení, kdy i tento potvrdil, že obžalovaný Jan H[redacted] projevil zájem o koupi nemovitosti v Praze s tím, že má snad 100 mil. Kč. Konkrétně projevil rovněž zájem o koupi jeho domu v Praze a i když se na prodeji nedohodli, tak se stále scházeli, v rámci čehož jej požádal o finanční krátkodobou půjčku na koupi nemovitosti nebo nějaký obchod. Vzhledem k tomu, že si získal jeho důvěru, půjčil mu v hotovosti opakovaně peníze, kdy ke každé půjčce byla vystavena směnka, datum jejího vystavení i směnečná částka, která odpovídala datu jejího vystavení i směnečná částka, která odpovídala datu předání peněz i jejich výši, přičemž se jednalo o půjčky bezúročné. K předání peněz docházelo na různých místech v Praze bez přítomnosti dalších osob a celkově tak půjčil obžalovanému finanční částku 2.976.000,- Kč. Když mu předal poslední půjčku, začal se mu tento vyhýbat, v telefonátech vždy sliboval, že peníze vrátí, potvrzoval termíny schůzek, na které nikdy nepřišel a vlastně při předání poslední půjčky viděl obžalovaného naposledy. V období od 26.10.2010 do 16.12.2011 mu obžalovaný vrátil celkem asi 75.000,-Kč a to prostřednictvím posla do advokátní kanceláře.

V souvislosti s výpovědí svědka Ing. T[redacted] CSc., považuje nalézací soud za nutné akcentovat níže uvedené **důkazy povahy listinné :**

- **kopie směnek** vystavených obžalovaným Janem H[redacted], a to dne 19.5.2010 na částku 1.200.000,- Kč, dne 20.5.2010 na částku 600.000,- Kč, dne 24.5.2010 na částku 480.000,- Kč a dne 1.6.2010 na částku 696.000,- Kč (č.l. 1512-1515),

- **směnečný platební rozkaz** Krajského soudu v Praze ze dne 15.11.2010 č.j. 47Cm 343/2010 na směnečné částky 1.200.000,- Kč a 600.000,- Kč (č.l. 1895),

- **námitky obžalovaného Jana H[redacted]** proti směnečnému platebnímu rozkazu, v nichž uvedl, že na směnku znějící na 1.200.000,- Kč zaplatil 200.000,- Kč a na směnku znějící na 600.000,- Kč zaplatil 100.000,- Kč (č.l. 1893-1894),

- **přehled vrácených částek**, dle kterého obžalovaný Jan H[redacted] v době od 26.10.2010 do 16.12.2011 vrátil celkem 75.200,- Kč (č.l. 286).

V rámci stručné rekapitulace v souvislosti s poškozenými, specifikovanými v bodech ad 2- 5/ možno učinit závěr, že všichni poškození bez jakýchkoliv důvodných pochybností potvrdili, že obžalovanému H[redacted] poskytli „půjčku" v částkách uvedených ve smlouvách, směnkách či jiných materiálech. Bezúročnost odůvodnili jednak krátkou dobou splatnosti půjček, jež vyplývala vždy z momentální náhlé finanční indispozice obžalovaného, a jednak argumentovali tím, že obžalovaného znali po delší či kratší dobu, tento vystupoval velmi důvěryhodně, rozhodně se nechoval jako člověk, který by trpěl nedostatkem finančních prostředků. Nalézací soud považuje za vyvrácené tvrzení obžalovaného, že půjčky uváděné

poškozenými jsou nadhodnocené o 10 – 25 %, tyto skutečnosti v rámci provedeného dokazování zjištěné nebyly. Rovněž námitka H[redacted], dle které poškozený nezdůvodňoval potřebu půjček na rekonstrukci rodinného domu v [redacted], je nutno odkázat na výpovědi svědků J[redacted], Z[redacted], L[redacted], kteří shodně se ve svých výpovědích o rekonstrukcích zmiňují. Posledně dva jmenovaní dokonce dům v [redacted] navštívili a v objektu probíhaly stavební práce. Nalézací soud rovněž konstatuje, že pokud došlo obžalovaným k navrácení nějakých finančních prostředků po lhůtě splatnosti, pak toto zjištění již nemůže mít vliv na jeho podvodné jednání, je možno jej vyhodnotit toliko v rámci řešení spojené s náhradou škody. Jak již bylo opakovaně uvedeno, obžalovaný disponuje nesporně se schopností získat u potencionálního věřitele potřebnou důvěru, díky které byl schopen tyto přesvědčit o své momentální finanční indispozici a náhlé potřebě finančních prostředků i s ohledem na možnou druhotnou platební neschopnost. Obžalovaný H[redacted] neměl nejmenší problém podepsat jakýkoliv dokument či materiál, který by pomohl k realizaci získání finančních prostředků pro svůj prospěch. Jmenovaný nepochybně mnohdy vybíjel tzv. klín klínem, kdy od jednoho finanční prostředky půjčil, druhému část vrátil, což vyplývá i z již zmíněných zápisků v diářích, jež tvoří přílohu č. 12. Akcentovat však je nutno zásadní skutečnost dle které obžalovaný dlužil poškozené B[redacted] desítky miliónu korun, které by měl po zhodnocení vracet. V době půjček ad, 2-5 měl tento obrovské dluhy,což mu však nepřekáželo v dalších půjčkach. S ohledem na finanční možnosti a jeho stávající dluhy musel vědět, že své závazky nemůže splnit.

Za účelem objektivizování průběhu skutkových dějů v bodech 1 -5/, a **taktéž i ve vztahu k obžalované Evě H**[redacted] nalézací soud poukazuje na některé další **materiály**, které byly vyhodnocené ve smyslu ustanovení **§ 2 odst. 6 tr.ř.**

Stran motorového vozidla **zn. Mercedes** nalézací soud zejména uvádí:

- **leasingovou smlouvu č. 1502500260**, kterou uzavřel obžalovaný Jan H[redacted] dne 10.10.2007 a jejímž předmětem je leasing vozidla zn. Mercedes Benz ML 350 VIN [redacted] v hodnotě 1.756.100,- Kč se sjednanými měsíčními splátkami ve výši 38.586,30 Kč (č.l. 449, příloha č. 6),
- **výpisy z registru vozidel**, z nichž vyplývají změny v osobě jejich držitele (č.l. 3001-3010),
- **odborné vyjádření** Ing.Stanislava P[redacted] stanovícím hodnotu vozidla Mercedes Benz S 320 VIN [redacted] ke dni 30.6.2011 na částku 500.000,- Kč a vozidla Mercedes Benz ML 350 VIN [redacted] ke dni 10.1.2011 na částku 800.000,- Kč (č.l.415-417).

Stran **bytové jednotky č.** [redacted] **na ul.** [redacted] **na** [redacted] je možno akcentovat následující:

- **kupní smlouva ze dne 14.12.2007**, kterou obžalovaní Jan Ha[redacted] a Eva H[redacted] [redacted] do společného jmění manželů kupují předmětný byt za sjednanou kupní cenu ve výši 8.300.000,- Kč, kdy vklad práva dle této smlouvy byl zapsán dne 7.2.2008 s účinky vkladu ke dni 19.12.2007 (č.l. 815-820),
- **darovací smlouva ze dne 16.5.2008**, kterou obžalovaní Jan H[redacted] a Eva H[redacted] [redacted] předmětnou bytovou jednotku včetně souvisejícího podílu na společných

částech domu darovali manželům Jiřímu a Haně S[redacted], kdy vklad práva dle této smlouvy byl zapsán dne 23.10.2008 s účinky vkladu ke dni 9.10.2008 (č.l. 811-814),
- **ocenění nemovitosti č.** [redacted] Tomášem M[redacted] ze dne 23.4.2010, dle kterého znalec stanovil hodnotu bytu ke dni 16.4.2010 na částku 13.000.000,- Kč (č.l. 821-827),
- **dražební vyhláška ze dne 26.4.2010,** kterou byla stanovena dražba bytové jednotky na den 29.6.2010 s nejnižším podáním ve výši 8.000.000,- Kč (č.l. 804-809),
- **inzeráty prodeje bytu**, které byly staženy z internetu dne 20.12.2011 a v nichž je nabízen prodej předmětného bytu s cenovým rozpětím 14.800.000,- Kč až 15.500.000,- Kč (č.l. 2912-2914).

Stran **rodinného domu v** [redacted] je možno dále akcentovat níže uvedené materiály:

- **kupní smlouvou ze dne 28.1.2005**, dle které obžalovaní Jan H[redacted] a Eva H[redacted] do společného jmění manželů zakoupili rodinný dům a pozemky v [redacted] za kupní cenu 4.800.000,- Kč (č.l. 852-855),
- **darovací smlouvou ze dne 31.10.2008**, kterou obžalovaní Jan H[redacted] a Eva H[redacted] nemovitosti darují manželům Jiřímu a Haně S[redacted], přičemž vklad práva byl proveden ke dni 31.10.2008 (č.l. 849-851),
- **dražební vyhláškou ze dne 26.3.2010,** kterou byla stanovena dražba na den 8.6.2010 s tím, že nemovitosti byly oceněny znalcem na částku 11.500.000,- Kč, přičemž nejnižší podání činí 6.000.000,- Kč (č.l. 828-833),
- **kupní smlouvou ze dne 14.1.2011,** kterou manželé Jiří a Hana S[redacted] prodali nemovitosti Vladimíru B[redacted] za kupní cenu 20.700.000,- Kč (č.l. 858-865), přičemž vklad práva byl proveden ke dni 17.1.2011.

Stran **rodinného domu v** [redacted] je nutno akcentovat:

- **usnesení o příklepu sp.zn. 046 EX 528/08-132 ze dne 23.9.2009** (č.l. 796) a **sp.zn. 046 Ex 528/08-271 ze dne 16.3.2011**, kterým byly Jiřímu S[redacted] uděleny příklepy nemovitostí za částky 1.854.233,- Kč a 170.000,- Kč (č.l. 796, 802).

Finanční situaci obžalovaných prokazují níže uvedené listinné důkazy, ze kterých se zjišťuje, že tito v inkriminované době měli řadu nesplacených závazků, v důsledku čehož rovněž čelili exekuci, přesto dál pro svou vlastní potřebu vynakládali velmi vysoké částky na nákupy nemovitostí či na jejich rekonstrukce, nakupovali luxusní motorová vozidla a nadstandardní bytové doplňky. V tomto směru lze vedle již uvedených nákupů nemovitostí a vozidel zn. Mercedes zmínit:

- **smlouvy o půjčce**, které coby dlužník uzavřel obžalovaný Jan H[redacted] resp. oba obžalovaní s EKVITA INVEST a.s. (č.l. 2295-2308, 2320-2333, 2351-2362, 2377-2390, 2424-2437, 2455-2458),
- **zprávy finančních úřadů a České správy sociálního zabezpečení** (svazek 13),
- **listinné materiály založené ve svazku 10** týkající se dalších nesplacených závazků obžalovaného Jana H[redacted], které byly projednávány jak u Krajského soudu v Praze, tak u Okresního soudu v Kladně a v nichž byly rovněž nařízeny exekuce,
- **dohodu o uznání dluhu ze dne 4.1.2011**, kterou obžalovaný Jan H[redacted] uzavřel

s AZ INKASO CONSULTING s.r.o., dle které obžalovaný dluží 4.232.000,- Kč z titulu smluv o půjčce, které uzavřel v roce 2009,
- **leasingovou smlouvu č.** [redacted], kterou uzavřel obžalovaný Jan H[redacted] dne 3.6.2008 a jejímž předmětem je leasing vozidla zn. Mercedes Benz SL 350 v hodnotě 2.650.000,- Kč s měsíčními splátkami ve výši 51.104,19 Kč (č.l. 514-515 příloha č. 6),
- **bankovní doklady** prokazující téměř každodenní vklady hotovosti v řádu tisíců korun obžalovaným Janem H[redacted] na leasingové smlouvy č. [redacted] a č. [redacted], jejímž předmětem byly vozidla zn. Mercedes s měsíčními splátkami ve výši 38.586,30 Kč, resp. 51.104,19 Kč (č.l. 385-432, příloha č. 5 a 6),
- **kupní smlouvu**, kterou uzavřel obžalovaný Jan H[redacted] dne 7.5.2007 a jejímž předmětem je vozidlo zn. Porsche Cayenne Turbo v hodnotě 3.879.400,- Kč,
- **doklady o nákupu perských koberců** v roce 2008 v hodnotě 765.000,- Kč (č.l. 706-714 příloha č. 7).

Nalézací soud již rovněž poukázal na pokladní **doklady zajištěné při domovní prohlídce obžalovaných** prokazující výběry hotovosti obžalovaným H[redacted], hotovostní vklady obžalovaného H[redacted] a příjmové pokladní doklady.

Po vyhodnocení provedeného dokazování zaujal soud I. stupně stanovisko, že shora provedené důkazy jsou dostatečné ke zjištění skutkového stavu věci ve smyslu § 2 odst. 5 tr.ř., a proto nebylo přistoupeno k provedení důkazů výslechem **svědků Hany M**[redacted] (ověřovala opis vidimace ze dne 7.1.2008, jmenovaná přípisem, č.l. 3688, ozřejmila svou roli při vidimaci), když touto smlouvou o půjčce se obžalovaný Jan H[redacted] zavázal, že půjčí B[redacted] částku 35 mil. Kč hotově najednou, návrh krajského státního zástupce na výslech svědků **Štefana R**[redacted] **a Petra O**[redacted] a jejich výpovědi z přípravného řízení nebylo možno číst ve smyslu § 211 odst. 1 tr.ř.,neboť tito svědci byli slyšeni pouze v rámci podání vysvětlení a soud ke stejné problematice – rekonstrukci domu vyslechl svědky Ř[redacted] **a M**[redacted]. Byl zamítnut návrh obhajoby na výslech svědků Miloše K[redacted], Karla J[redacted], Antonína K[redacted] a Dmitrije S[redacted], když ve spise se nachází dostatek důkazů, na základě kterých bylo možno objektivně rozhodnout.

V rámci stručné rekapitulace možno konstatovat, že nalézací soud vzal za prokázáno, že částka 170 mil. Kč, kterou obžalovanému půjčila B[redacted], se skládá jednak z hotovosti ve výši **82.588.777,- Kč**, dále B[redacted] obžalovanému zřídila dispoziční právo ke svému účtu, když odjížděla na dovolenou a tento po ní požadoval finanční prostředky a proto mu asi na 14 dní zřídila ke svému účtu vedenému u ČSOB a.s. v Praze 6, ul. Aviatická, podpisové právo, na základě toho jmenovaný vybral ve dvou částkách hotovost ve výši **6.380.000,- Kč**, dále vklady na účet obžalovaného ve Volksbank, kde mu B[redacted] složila částku **1.100.000,-Kč**, dále vklad na účet obžalovaného u ČSOB ve výši **12.991.000,- Kč**, vklad na účet obžalovaného v Raiffeisenbank ve výši **63.380.223,- Kč**, dále bezhotovostní převody finančních prostředků, které byly na účty obžalovaného ve výši **3.590.000,- Kč**, dále její finanční prostředky (B[redacted]), které dala obžalovanému ve výši **18.088.000,- Kč.** Dále B[redacted] za obžalovaného vrátila jeho věřitelům **4.876.700,- Kč**. Obžalovaný B[redacted] vrátil finanční částku **12.177.000,- Kč.**

Provedeným dokazováním nebyly zjištěné žádné konkrétní skutečnosti, jež by mohly mít vliv na **trestní odpovědnost obžalovaného Jana H**[redacted].

Objektivizovaný skutkový děj popsaný ve skutkové části tohoto rozhodnutí může být následně předmětem jeho **právního hodnocení**.

Obžalovaný Jan H[redacted] byl uznán vinným v bodech ad 1-3/ zvlášť závažným zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, neboť sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu. V bodech ad 4 -5/ zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, neboť sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu.

Z obecného hlediska je nutno konstatovat, že trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1 tr.zákoníku se dopustí ten, kdo ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Nalézací soud považuje za nutné konstatovat, že škodou na **cizím majetku** se rozumí újma majetkové povahy, kdy cizí majetek je majetek, který nenáleží pachateli nebo nenáleží výlučně jemu. **Majetkem** se rozumí souhrn všech majetkových hodnot, tj. věcí, pohledávek, jiných práv a penězi ocenitelných jiných hodnot. **Věcmi** jsou chápány všechny hmotné předměty, které mají užitnou hodnotu včetně peněz v hotovosti. **Obohacením** se rozumí neoprávněné rozmnožení majetku pachatele či někoho jiného, ať už jeho rozšíření nebo ušetření nákladů, které by jinak byly z majetku pachatele nebo jiného vynaloženy. Pokud je v právní větě uvedeno, že obžalovaný „ke škodě cizího majetku sebe obohatil tím", pak v tomto konkrétním případě škodou se rozumí finanční hotovost specifikována v jednotlivých bodech – 1 – 5/. Cizí majetek je v tomto konkrétním případě chápán jako majetek ve formě finanční hotovosti jednotlivých poškozených, kteří jsou opětovně vyjmenování pod bodem 1 – 5/. Rovněž byla splněna podmínka „sebe obohatil", neboť provedeným dokazováním bylo prokázáno, že předmětné vylákané finanční prostředky získal ve svůj prospěch. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že zejména v době páchání trestné činnosti tento pociťoval nedostatek finančních prostředků, neboť údajně půjčené prostředky tento v době splatnosti nevracel, právě naopak požadoval další a další. Vzhledem k již zmíněné špatné finanční situaci obžalovaného je nesporné, že podstatnou část vylákaných finančních prostředků užil i pro svou osobní potřebu, neboť tento navenek fungoval jako úspěšný podnikatel, který má pouze přechodně nedostatek finančních prostředků. Jak bylo provedeným dokazováním zjištěno, obžalovaný používal několik osobních vozidel, s čímž jsou nepochybně spojeny i příslušné výdaje. Podvodné jednání, jak již uvedeno, je chápáno jako uvedení v omyl nebo využití omylu, které může směřovat nejen vůči poškozenému, ale i vůči jiné osobě. **Omyl** je rozpor mezi představou a skutečností. Uvedení poškozených v omyl v bodech 1 – 5/ je spatřován v tom, že jmenovaný vědom si své špatné finanční situace, zejména neschopností dostát svým závazkům v dohodnuté lhůtě splatnosti, přesto pod nepravdivou záminkou zejména na vedení dědického řízení po údajně zemřelém nevlastním otci Jaroslavu J[redacted] a nutnosti investic do správy zděděných nemovitostí vylákal finanční hotovosti, které neuhradil v dohodnuté lhůtě splatnosti. Právě posledně uvedená skutečnost je evidentně podvodná, neboť k žádnému úmrtí jeho nevlastního otce v rozhodné době nedošlo a tudíž nebyly nutné náklady na žádné dědické řízení. V dalších bodech se rozhodně nejednalo o momentální nedostatek finančních prostředků. Jeho úmyslem bylo od samého počátku využívaje důvěry poškozených vylákat ke škodě těchto co největší

finanční hotovosti, které neměl (v podstatě ani nemohl) v úmyslu v době splatnosti vrátit. Pokud po době splatnosti tento nějaké finanční prostředky poškozeným vrátil, pak tato skutečnost neměla vliv na charakter podvodného jednání, může se zohlednit toliko ve vztahu k náhradě škody.

S ohledem na způsob provedení spočívající zejména v použitých nepravdivých argumentech, díky kterým tento vylákal ke škodě poškozených finanční hotovosti, zastává nalézací soud stanovisko, že tohoto podvodného jednání se dopustil ve formě úmyslu přímého podle **§ 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.**

Podle § 116 tr.zákoníku se pokračováním v trestném činu rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. O takové pokračování v trestném činu v případě obžalovaného H[redacted]jde v bodech 1) – 3) rozsudku a dále v bodech 4) – 5) rozsudku. "

Podle § 138 odst. 1 tr. zákoníku se škodou nikoli nepatrnou rozumí škoda dosahující částky nejméně 5.000,- Kč, škodou nikoli malou se rozumí škoda dosahující částky nejméně 25.000,- Kč, větší škodou se rozumí škoda dosahující částky nejméně 50.000,- Kč, **značnou škodou** se rozumí škoda dosahující částky nejméně 500.000,- Kč a **škodou velkého rozsahu** se rozumí škoda dosahující nejméně částky 5.000.000,- Kč. Obžalovaný tuto škodu velkého rozsahu ad 1) – 3) výroku o vině v rozsudku výrazně překročil a v bodě ad 4) – 5) rozsudku také několikanásobně překročil škodu značnou.

Při úvahách o **ukládání trestu** byla zvažována všechna kritéria ve smyslu ustanovení §§ 37, 38 a 39 tr. zákoníku. Současně byly hodnocené okolnosti polehčující i přitěžující ve smyslu ustanovení §§ 41, 42 tr. zákoníku. V tomto konkrétním případě bylo nutno vycházet z rozpětí trestní sazby za čin nejpřísněji trestný, tj. 5 – 10 let, vzal soud v úvahu, že obžalovanému z polehčujících okolností svědčí okolnost uvedená v § 41 písm. o) tr.zákoníku, tzn. vedení před spácháním trestného činu řádného života, kdy je možno akcentovat, že tento v rejstříku trestů nemá dosud záznam a z místa bydliště nebyly k jmenovanému zjištěné negativní poznatky. Na druhé straně mu naopak přitěžovalo, že ve smyslu § 42 písm. n) spáchal více trestných činů. Trest byl obžalovanému uložen jako úhrnný ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku, neboť jak již bylo uvedeno, tento se dopustil dvou trestných činů. S ohledem na všechny okolnosti případu, osobu obžalovaného, okolnosti polehčující, okolnosti přitěžující, výši způsobené škody, zavinění ve formě úmyslu přímého byl tomuto ukládán nepodmíněný trest odnětí svobody nad polovinou trestní sazby, a to z pohledu individuální i generální prevence. Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, když jsou dány podmínky uvedené v ustanovení § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku, neboť trest je ukládán za úmyslný trestný čin a nejsou zároveň splněny podmínky pro umístění do věznice s dozorem nebo se zvýšenou ostrahou. Soud I. stupně nedospěl k závěru, že by byly splněné podmínky pro použití moderačního ustanovení podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku. Obžalovanému Janu H[redacted] byl soudem I. stupně rovněž uložen trest propadnutí náhradní hodnoty, a to peněžní částky ve výši 14.000,- Kč, 1 ks pánského zlatého prstenu zdobeného po obvodu motivem drobných kroužků a 1 ks pánských hodinek zn. Breitling s koženým řemínkem, v.č.

[redacted], neboť jde o věci náležející pachateli a obžalovaný propadnutí těchto věcí zmařil tím, že za věci získané trestnou činností si ty pořídil. Propadlá náhradní hodnota připadá státu podle § 71 odst. 3 tr.zákoníku.

Naproti tomu po vyhodnocení provedeného dokazování za současného respektování zásady **in dubio pro reo** (v pochybnostech ve prospěch obžalovaného) byl vyhlášen zprošťující výrok **ve vztahu k obžalované Evě H[redacted]**, která byla ve smyslu ustanovení § 226 písm. b) tr.ř. zproštěna obžaloby Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 3.12.2012, sp.zn. 4 KZV 46/2011, kterou jí bylo kladeno za vinu, že

v průběhu společného soužití a sdílení společné domácnosti se svým manželem, obžalovaným Janem H[redacted], vědoma si skutečnosti, že neměli odpovídající příjmy ze závislé výdělečné činnosti, z podnikání a ani z jiné obdobné činnosti, přičemž musela být přinejmenším srozuměna s tím, že finanční prostředky, kterými její manžel disponoval a se kterými byť zčásti i společně nakládali, mohly pocházet z trestné činnosti páchané v daném období jejím manželem obžalovaným Janem H[redacted], pro niž je vůči jmenovanému na podkladě usnesení policejního orgánu Policie ČR – Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 19.12.2011 č.j. KRPT-2419/TČ-2011, usnesení policejního orgánu Policie ČR – Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Kladno, ze dne 20.3.2012 č.j. KRPS-2103/TČ-2011 a usnesení policejního orgánu Policie ČR – Obvodního ředitelství policie Praha 1 ze dne 18.4.2012 č.j. ORI-19299/TČ-2012 vedeno trestní stíhání pro skutky nyní kvalifikované jako zvlášť závažný zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku a zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, kterých se měl dopustit v době od ledna 2006 do 1.6.2010, ke škodě Ivany B[redacted], Jiřího Z[redacted], Petra [redacted], Pavla J[redacted] a Ing.Jiřího T[redacted] CSc., od nichž vylákal celkovou částku 178.743.000,- Kč,

nejprve dne 14.12.2007 spolu s obžalovaným Janem H[redacted] coby kupující uzavřeli kupní smlouvu, kterou do společného jmění manželů s obžalovaným Janem H[redacted] za kupní cenu 8.300.000,- Kč měli nabýt bytovou jednotku č. [redacted] umístěnou ve 3. nadzemním podlaží budovy číslo popisné [redacted], postavené na pozemku parcelní číslo [redacted] včetně spoluvlastnického podílu na společných částech domu číslo popisné [redacted] a na pozemku parcelní číslo [redacted] o velikosti id. [redacted], vše zapsáno na listech vlastnictví číslo [redacted] a [redacted] pro katastrální území [redacted], a dále vybavení bytové jednotky, přičemž vklad práva byl v katastru nemovitostí zapsán dne 7.2.2008 s účinky vkladu ke dni 19.12.2007,

následně dne 16.5.2008 spolu s obžalovaným Janem H[redacted] coby dárci měli uzavřít s rodiči obžalované Evy H[redacted], manžely Jiřím S[redacted] nar. [redacted] a Hanou S[redacted] nar. [redacted] coby obdarovanými darovací smlouvu, kterou bytovou jednotku včetně spoluvlastnického podílu specifikovanou v předchozím odstavci darovali manželům Jiřímu S[redacted] a Haně S[redacted], jenž předmět daru nabyli do spoluvlastnictví, každý se spoluvlastnickým podílem ve výši ½, přičemž vklad práva byl v katastru nemovitostí zapsán dne 23.10.2008 s účinky vkladu ke dni 9.10.2008,

avšak i po převodu vlastnického práva na manžele Jiřího S[redacted] a Hanu S[redacted] obžalovaní Jan H[redacted] a Eva H[redacted] společně byt užívali a

hradili náklady spojené s jeho užíváním,

dále po dohodě s obžalovaným Janem H[redacted] z jeho osoby převedla na sebe vlastnické právo dne 10.1.2011 k vozidlu Mercedes Benz ML 350 4-MATIC 164, rz [redacted], VIN: [redacted] v hodnotě 800.000,- Kč, dne 22.6.2011 k vozidlu Mercedes Benz CLS 350 219, rz [redacted], VIN [redacted], a dne 30.6.2011 k vozidlu Mercedes Benz S 320 CDI 221, rz [redacted], VIN [redacted], v hodnotě 500.000,- Kč s vědomím, že obžalovaný Jan H[redacted] tato vozidla bude nadále užívat jako vozidla vlastní, přičemž obžalovaný Jan H[redacted] vozidla nabyl v letech 2007 a 2008 za finanční prostředky získané jím páchanou trestnou činností, pro niž je takto trestně stíhán,

tedy na sebe a jiného měla převést a užívat věc, která byla opatřena za věc, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky jinou osobou a spáchala takový čin ve vztahu k věci, jež měla hodnotu velkého rozsahu,

čímž měla spáchat zločin podílnictví dle § 214 odst. 1, písm. b), odst. 4 písm. a) tr. zákoníku, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Soud I. stupně akcentuje, že **předmětem útoku** je cizí věc nebo jiná majetková hodnota získána trestným činem nebo jako odměna za takový čin. Objektivní stránka u podílnictví dle § 214 tr.zákoníku spočívá v úmyslném jednání pachatele,který

a) ukryje,
b) na sebe nebo jiného převede anebo
c) užívá
1) věc nebo jinou majetkovou hodnotu,která byla získána trestným činem spáchaným na území ČR nebo v cizině jinou osobou,nebo jako odměnu za něj, nebo
2) věc nebo jinou majetkovou hodnotu,která byla opatřena za věc nebo jinou majetkovou hodnotu uvedenou v písm. a).

Ze zákonných znaků trestného činu podílnictví dle § 214 „ukryje, na sebe nebo jiného převede nebo užívá" vyplývá, že pachatel tohoto trestného činu musí s předmětem útoku (cizí věcí nebo jinou majetkovou hodnotou,která byla získána trestným činem spáchaným jinou osobou) určitým způsobem nakládat, případně mít nad ním určitou dispoziční moc. Získání trestným činem pak znamená jakékoliv opatření věci nebo jiné majetkové hodnoty na základě trestného činu. Věc nebo jiná majetková hodnota musí být získána trestným činem jiné osoby než podílníka.

Po **subjektivní stránce** se ve smyslu § 13 odst. 2 tr.zákoníku vyžaduje úmysl (§ 15). Postačí i úmysl eventuální (§ 15 odst. 1 písm. b), odst. 2). K naplnění subjektivní stránky trestného činu podílnictví podle § 214 tr.zákoníku je třeba, aby pachatel znal všechny skutkové okolnosti rozhodné pro závěr, že čin spáchaný jinou osobou, kterým byla věc nebo jiná majetková hodnota získána, je trestným činem anebo že jde o odměnu za takový původní (základní) trestný čin. Pachatelem podílnictví je osoba rozdílná od pachatele či spolupachatele základního trestného činu, avšak i od účastníka základního trestného činu.

Svědkyně Hana S[redacted], matka obžalované H[redacted] a

bývalá tchýně obžalovaného Jana H využila svého práva nevypovídat v rámci procesního výslechu ze dne 5.1.2012 před policejním orgánem (č.l. 277 – 279). U hlavního líčení prezentovala neměnné stanovisko (č.l. 3354).

V přípravném řízení byl procesně vyslechnut i **svědek Jiří S**, a to 5.1.2012 (č.l. 272 – 276), avšak zmíněnou procesní výpověď se snažil zpochybnit obhájce obžalované JUDr. Jiří Miketa, který namítal, že zmíněná procesní výpověď svědka Jiřího S nebyla pořízena v souladu s trestním řádem, neboť mu nebyla umožněna reálná účast u tohoto vyšetřovacího úkonu. Jmenovaný dále uvedl, že den před výslechem svědka S jež se konal 5.1.2012, byl telefonicky kontaktován v odpoledních hodinách neznámým číslem, kdy z důvodu jiných povinností nemohl hovor převzít. Až kolem 20.00 hod. posléze byl informován o tom, že proběhne výslech svědka ve vzdálenosti cca 400 km od bydliště. JUDr. Miketa připustil, že s vyšetřovatelem hovořil, kdy tento se jej ptal, zda výslech bere na vědomí, na což mu řekl, že jej na vědomí bere a potvrdil, že se výslechu nezúčastní (č.l. 3355). Toto tvrzení má oporu i v protokole o výslechu svědka S, kde je uvedeno, že „advokáti JUDr. Miketa a Mgr. Parobek byli uvědoměni o konání výslechu dne 4.1. a tito sdělili, že se nezúčastní". JUDr. Miketa dále argumentoval tím, že trestní řád nestanoví přesnou lhůtu, jak dlouho musí mít advokát vědomost o konání úkonu, nicméně s odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu, případně soudu Ústavního musí se jednat o takový časový úsek, díky kterému je možná reálná účast u výslechu ať již osobně či v substituci. Dle jeho názoru mu byla odňata reálná možnost účasti u výslechu s tím, že se o úkon neodkladný nejednalo. Za této situace nejsou splněné podmínky k přečtení svědecké výpovědi Jiřího S který v mezidobí zemřel. JUDr. Miketa dále potvrdil, že skutečně s policejním orgánem – kpt. S hovořil, avšak zda mu uváděl důvod, proč se úkonu nezúčastní, si již nepamatoval. Rovněž připustil, že neprocesnost tohoto úkonu nenamítal v rámci seznámení s výsledky vyšetřování, neboť to nepovažoval za podstatné.

Za účelem zajištění maximální objektivity nalézací soud vyslechl i policejní orgán – vrchního komisaře **Mgr. kpt. Petra S** v postavení svědka (č.l. 3357 – 3359). Jmenovaný uvedl, že v souvislosti s výslechem svědka Jiřího S ze dne 5.1.2012 telefonicky vyrozuměl dne 4.1.2012 obhájce JUDr. Jiřího Miketu a Mgr. Jaromíra Parobka, neboť byly plánovány další procesní úkony, které by v dřívějším vyrozumění mohly být zhaceny. JUDr. Miketa vzal termín na vědomí, nežádal odložení výslechu z toho důvodu, že jej nestihne, termín vzal na vědomí „s tím, že se nezúčastní" a poté byl hovor ukončen (č.l. 3358). Dle tvrzení svědka S JUDr. Miketa neříkal, že se chce výslechu zúčastnit, avšak z časových důvodů se jej zúčastnit nemůže. Na výpověď svědka S reagoval obhájce JUDr. Miketa tím, že skutečně neříkal, že se chce úkonu zúčastnit, pouze dodal, že termín je šibeniční, že je to technicky nemožné a substituci si zařídit nemůže.

Soud I. stupně ke vzniknuvší situaci zaujal následující stanovisko. Ve zmíněném protokolu o výslechu svědka (č.l. 274) je skutečně zadokumentováno, že policejní orgán o úkonu vyrozuměl obhájce mj. JUDr. Jiřího Miketu telefonicky dne 4.1.2012 s tím, že tento uvedl, že se úkonu nezúčastní. Ze sdělení JUDr. Mikety rovněž nebylo zjištěno, že by tento žádal policejní orgán o odložení procesního výslechu svědka, právě proto, že se jej nemůže zúčastnit z důvodů, které obhájce uváděl. Akcentovat rovněž je nutno, že neprocesnost výslechu svědka S

nebyla namítána obhájcem JUDr. Miketou při seznámení s výsledky vyšetřování, resp. ani po 5.1.2012, kdy tento nežádal opakování výslechu z důvodu jeho neprocesnosti. Svědek Mgr. kpt. S[redacted] potvrdil, že JUDr. Miketu vyrozuměl telefonicky dne 4.1.2012 o konání úkonu, což tento vzal na vědomí s tím, že se tohoto úkonu nezúčastní. Popřel, že by žádal o odročení a trval na své účasti. Na výpověď svědka reagoval JUDr. Miketa tím, že skutečně policejnímu orgánu neřekl, že by se tohoto úkonu zúčastnit chtěl. Na jedné straně je nutno připustit racionální argumentaci JUDr. Mikety, dle které tento v podstatě neměl, event. velmi ztíženě, reálnou možnost se tohoto úkonu zúčastnit, na druhé straně tento vzal termín na vědomí, na své účasti netrval, nepožádal o odročení tohoto procesního úkonu či o jeho opakování, a proto je tento úkon – výslech svědka S[redacted] ze dne 5.1.2012 považován za procesní.

Svědek S[redacted] v rámci dokazování u hlavního líčení vyslechnut nebyl, neboť tento 28.2.2013 zemřel, což bylo zjištěno z úmrtního listu (č.l. 3387), a proto v rámci dalšího dokazování byla jeho výpověď přečtena dle § 211/2a) tr.ř. (č.l. 3718). Jmenovaný k předmětu výslechu uvedl (č.l. 272 – 276), že v posledních deseti letech byl v penzi a kromě toho s manželkou podnikal (chov křepelek do restaurace), z čehož měli dosti velké příjmy, avšak nejednalo se o milióny. Zmíněné podnikání ukončili v r. 2005. Svědek uvedl, že dceři Evě H[redacted] a jejímu manželovi obžalovanému Janu H[redacted] s manželkou přispěli nějakou částku, avšak neví jakou, na rekonstrukci rodinného domu v[redacted] H[redacted] tehdy vydělával dost peněz, dcera měla našetřeno z doby, kdy pracovala u letky Ministerstva vnitra jako letuška. Důvodem následného převodu této nemovitosti na ně (manžely S[redacted]) byly vzájemné rozepře mezi dcerou a zetěm. Ze stejného důvodu byl na ně převeden i byt na ul. [redacted] který pořídil obžalovaný H[redacted] a on s manželkou na něj rovněž přispěli. Co se týče nemovitosti v obci [redacted], uvedl, že aby dceru ještě lépe zajistili, v dražbě koupili tuto nemovitost ze svých prostředků a jednak z půjčky od přítele, kterého nechtěl jmenovat, kdy tento již zemřel. Dům začali rekonstruovat, což hradil opětovně on s manželkou.

U hlavního líčení v procesním postavení **svědkyně** byla vyslechnuta i **Jaroslava S**[redacted] (č.l. 3373 – 3377), která k předmětu výslechu uvedla, že s manžely S[redacted] se znají přes 20 let, kdy Eva S[redacted] chodila asi 5 let s jejím synem. V r. 2011, již po smrti manžela, ji navštívili S[redacted] a žádali, aby jim podepsala doklad, dle kterého jim s manželem půjčili 1.800.000,- Kč na koupi nějakého domu. V tu dobu byla nějak v šoku z úmrtí manžela, a proto doklad podepsala. Svědkyně S[redacted] dále uvedla, že ona sama neměla žádné poznatky o tom, že by její manžel S[redacted] půjčil 1.800.000,- Kč. Doklad, který na žádost S[redacted] podepsala, předložila soudu k nahlédnutí a tento byl zcela totožný s dokladem, který předložili manželé S[redacted] v rámci přípravného řízení, kdy tento se nachází na č.l. 2940 ve svazku č. 15. Ze zmíněného materiálu vyplývá, že dne 18.9.2009 Jaroslava S[redacted] bezúročně půjčila Jiřímu a Haně S[redacted] za účelem koupě objektu [redacted] finanční prostředky ve výši 1,8 mil. Kč, a to v r. 2009. Doba návratnosti byla sjednána „ústně" s tím, že finance budou předávány v hotovosti po menších částkách do 300.000,- Kč. Akcentovat je nutno, že svědkyně potvrdila autentičnost svého podpisu, avšak popřela, že by ona S[redacted] tuto částku půjčila či že by měla takovou povědomost o tom, že by tuto částku půjčil její manžel. V rámci dokazování bylo svědkyni S[redacted] předloženo na žádost státního zástupce čestné prohlášení, jež se nachází ve spise na č.l. 2977,

k čemuž uvedla, že i na tomto materiálu se nachází její podpis s tím, že S[redacted] po ní chtěli, aby „to nějak zlikvidovali, že jí to bylo vráceno" (č.l. 3374). Zmíněné čestné prohlášení se nachází na č.l. 2977, svazek č. 15, a z tohoto vyplývá, že Jaroslavě S[redacted] manželé S[redacted] v r. 2011 beze zbytku vrátili finanční prostředky zapůjčené z období podzimu 2009. Svědkyně S[redacted] k tomuto dále uvedla, že zmíněné čestné prohlášení se mělo týkat částky ve výši 1.800.000,- Kč, kterou jim ve skutečnosti nepůjčila, avšak tímto dokladem „to mělo být zlikvidováno, resp. vráceno". O ověření podpisu na tomto čestném prohlášení ji požádali S[redacted] Svědkyně dále uvedla, že skutečně manželům S[redacted] půjčila ke konci r. 2010 asi 300.000,- Kč, které jí tito vrátili na začátku r. 2011. Kromě této hotovosti nikdy předtím žádná jiná půjčka manželům S[redacted] předána nebyla. Její manžel byl podnikatel, jeho bližší aktivity neznala, avšak akcentovala, že skutečně o žádné částce ve výši 1.800.000,- Kč, jež měla být zapůjčena manželům S[redacted], nevěděla a neví. Evě S[redacted] půjčila po úmrtí svého manžela (1.6.2011) 200.000,- Kč, které tato nutně potřebovala, mohlo se jednat o srpen či září 2011, tuto částku jí do doby výslechu u hlavního líčení nevrátila, avšak připustila, že dobu vrácení si neurčili.

V souvislosti s výpovědí svědkyně S[redacted] možno dále odkázat na sdělení **notářky JUDr. Jiřiny Z[redacted]**, jež v rámci pozůstalosti po zůstaviteli Ing. Josefu S[redacted] uvedla, že není evidována žádná půjčka za manžely S[redacted] (č.l. 2954 – 2958).

Ve vztahu ke skutku týkajícího se obžalované Evy H[redacted] nutno dále odkázat na již zmíněné výpovědi svědků v souvislosti se skutkem popsaným pod bodem 2/ tohoto rozsudku, a to **svědky Stanislava M[redacted]** (č.l. 3661 – 3662), a **Romana Ř[redacted]** (č.l. 3663 – 3664), kdy oba jmenovaní potvrdili, že prováděli požadované práce na nemovitosti v obci [redacted], a v této souvislosti přišli do kontaktu s oběma obžalovanými.

Co se týče **důkazů povahy listinné**, jež se vztahovaly k obžalovanému H[redacted], avšak nejen k němu, nýbrž i k obžalované Evě H[redacted], soud I. stupně již tyto akcentoval a hodnotil v rámci odůvodnění tohoto rozhodnutí tak, jak vyplývá z č.l. 37 – 39. V rámci stručné rekapitulace je možno pouze uvést tolik, že bylo poukázáno na okolnosti související s motorovým vozidlem zn. Mercedes, bytovou jednotkou č. [redacted] na ul. [redacted], s rodinným domem v [redacted], s rodinným domem v [redacted] dále bylo poukázáno na nejrůznější materiály svědčící o nesplacených závazcích, v důsledku čehož bylo přistoupeno i k exekuci apod.

Všechny provedené důkazy v rámci dokazování před nalézacím soudem byly i ve vztahu k obžalované H[redacted] hodnocené ve smyslu **ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř.**

Ve vztahu k **obžalované Evě H[redacted]** nutno uvést, že jmenovaná jak v řízení přípravném před policejním orgánem dne 20.12.2011, tak i u hlavního líčení využila svého práva nevypovídat. Před soudkyní Okresního soudu v Ostravě, rozhodující o vazbě, jakož i z vyjádření ve smyslu ustanovení § 214 tr.ř., zejména vyplývá, že tato popřela, že by o jakýchkoliv aktivitách obžalovaného Jana H[redacted], jež by souvisely s miliónovými půjčkami od nejrůznějších subjektů, které

nebyly vráceny a které zcela či z části byly použité na pořízení, rekonstrukci apod. movitých či nemovitých věcí, měla jakoukoliv vědomost. Je nesporné, že v době, když obžalovaný H přijímal peníze od poškozené B a dalších osob uvedených v tomto rozhodnutí, společně s obžalovanou Evou H nakupovali a rekonstruovali nemovitosti v řádu miliónů korun. Po vyhodnocení provedeného dokazování dle názoru soudu výdaje jmenovaných neodpovídaly jejich tehdejším příjmům. Nelze přehlédnout, že v lednu 2005 za 4,8 mil. Kč zakoupili rodinný dům v , který dne 31.10.2008 darovali rodičům obžalované Jiřímu a Haně S , kteří jej posléze 14.1.2011 prodali za částku 20.700.000,- Kč. Nelze přehlédnout, že v prosinci 2007 obžalovaní zakoupili byt na ulici v Praze za 8.300.000,- Kč, i tuto nemovitost v květnu 2008 darovali manželům Jiřímu a Haně S . V dražební vyhlášce ze dne 26.4.2010 byl tento byt oceněn na částku 13.000.000,- Kč. V příloze č. 12 se nachází fotoalbum zachycující rekonstrukci tohoto bytu. Nelze akceptovat tvrzení toliko o obecném nárůstu cen nemovitostí s ohledem na jejich poptávku a nabídku na trhu. Je nutno připustit zcela nepochybně nemalé investice do jejich rekonstrukce. Jak bylo provedeným dokazováním zjištěno, obžalovaní tyto nemovitosti bezúplatně převedli na rodiče obžalované Evy H . Obdobný postup byl zaznamenán i v souvislosti s vozidlem zn. Mercedes, registrovaný na obžalovaného Jana H , který byl posléze převeden na spoluobžalovanou, avšak ve skutečnosti jej nadále užíval právě obžalovaný Jan H . Zde nalézací soud rovněž vzal v úvahu tu skutečnost, že tato movitá věc se nacházela ve společném jmění manželů.

Nalézací soud i v souvislosti s protiprávním jednáním, jež se klade za vinu obžalované, poukázal na výpovědi některých svědků, které je nutno posléze blíže hodnotit. Nelze přehlédnout, že výpovědi obžalovaného Jana H , spoluobžalované Evy H , Jiřího S , Jaroslavy S nejsou totožné. **Obžalovaný H** tvrdil, že rodinný dům v koupili z prostředků, které získali jednak prodejem jeho domu v , jednak prodejem bytu obžalované a dále půjčkou od rodičů. Byt v Praze na ul. koupili ze svých prostředků a z peněz poskytnutých manželčinými rodiči. Zmíněný byt vlastní rodiče obžalované, neboť jim finančně pomáhali a pomáhají se splácením půjčky na tento byt, na který jim půjčil Daniel H 7.000.000,- Kč. **Obžalovaná Eva H** uvedla, že byt na koupil obžalovaný, avšak vlastní jej rodiče s ohledem na nedobré soužití (myšleno mezi obžalovanými), s čímž tento souhlasil. Rodinný dům v koupil H za 4.800.000,- Kč, na což získal prostředky z prodeje svého domu a jejího bytu. I tento byl ze stejného důvodu převeden na její rodiče. Její rodiče kromě zmíněného rodinného domu nemají žádný větší majetek a ani jej nějak dlouhodobě finančně nepodporovali. Akcentovala, že peníze na chod domácnosti zajišťoval manžel, tedy obžalovaný H , zatímco ona byla sama a v domácnosti. **Svědek Jiří S** uvedl, že obžalovaný s manželkou přispěli na rodinný dům v včetně rekonstrukce. Následný převod nemovitosti na ně byl z důvodu vzájemných rozporů mezi obžalovanými, kdy ze shodné příčiny byl převeden na ně byt i na ul. v Praze, který pořídil obžalovaný, na což rovněž on (myšleno Jiří S) s manželkou přispěli. Dům v zakoupili, neboť chtěli dceru zabezpečit. Nákup hradili ze svých prostředků a z půjčky od přítele. Rekonstrukci měla zařizovat dcera, na což jí oni dávali peníze. Již na první pohled jsou zřejmé rozpory mezi tvrzením svědka Jiřího S , dle kterého s manželkou měli přispět obžalovaným na dům a byt a rovněž dceři měli koupit byt v , zatímco obžalovaná Eva H , dcera svědka Jiřího

S[redacted] tvrdila, že rodiče neměli žádný větší majetek a dlouhodobě je nepodporovali. O finanční pomoci rodičů při nákupu nemovitostí se vůbec nezmínila. U hlavního líčení v rámci reakce na důkazní situaci uvedla, že dům v [redacted] zakoupili rodiče pro ni. V této situaci však nutno akcentovat výpověď **svědkyně Jaroslavy S[redacted]**, která popsala, za jakých okolností byla požádána o podpis ke smlouvě o půjčce ze dne 18.9.2009 na částku 1,8 mil. Kč, kterou v rámci trestního řízení předložili manželé S[redacted], aby dokladovali, že měli peníze na nákup nemovitosti v [redacted]. Tento krok nepochybně směřoval k tomu, že není důvod pro zajištění nemovitosti policejním orgánem. Svědkyně S[redacted] rovněž potvrdila autentičnost čestného prohlášení, dle kterého mělo dojít k vyrovnání dluhu. Nalézací soud plně v tomto směru odkazuje na výpověď této svědkyně, které věří, neboť nebylo zjištěno nic, co by její výpověď znevěrohodňovalo, tato svědkyně neměla důvod vypovídat křivě pod sankcí křivé výpovědi. Přestože její manžel byl podnikatelem a ona neměla detailní přehled o jeho aktivitách, bylo by s velkým podivem, kdyby mezi manželi, mezi kterými byla důvěra, se tento nezmínil, že by známým manželům S[redacted] půjčil cca 2 mil. Kč na pořízení nemovitosti. Právě s ohledem na výpověď svědkyně S[redacted] zastává soud I. stupně stanovisko, že k žádné takovéto půjčce nedošlo, přesto nemovitost pořízena byla a taktéž byla rekonstruována, o čemž vypovídali **svědci M[redacted] a Ř[redacted]**, kteří potvrdili přítomnost obou obžalovaných, aktivnější však byla Eva H[redacted], se kterou jednali.

Po vyhodnocení rozsáhlého dokazování jak v řízení přípravném, tak i u hlavního líčení, dospěl soud I. stupně k závěru, že jak **bytová jednotka č.** [redacted] situovaná v bytovém domě č.p. [redacted] na ul. [redacted], tak i **rodinný dům č.p.** [redacted] **v** [redacted], vše ve vlastnictví Hany S[redacted], nar. [redacted] byly alespoň z části nabyty za finanční prostředky získané trestnou činností obžalovaného Jana H[redacted] tak, jak je popsána v bodech 1 – 5/ tohoto rozsudku. Obžalovaná Eva H[redacted] jak sama uvedla, byla v domácnosti s tím, že finanční prostředky na chod domácnosti zajišťoval spoluobžalovaný Jan H[redacted]. Sama jmenovaná se vyjádřila, že předmětný byt zakoupil Jan H[redacted], avšak posléze s ohledem na nedobré soužití byl tento převeden na její rodiče. Dům v [redacted] dle svědka Jiřího S[redacted] měli zakoupit rodiče obžalované S[redacted] mj. z prostředků půjčených od Jaroslavy S[redacted], což bylo dle názoru soudu dokazováním vyvráceno. Toto zjištění má oporu v postupu soudu podle § 101 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, tzn. k rozhodnutí o zabrání věci nebo jiné majetkové hodnoty, kdy s ohledem na výsledky dědického řízení je současným vlastníkem Hana S[redacted], nar.[redacted], matka obžalované Evy H[redacted].

Provedeným dokazováním rovněž mělo být odpovězeno na otázku, zda skutek ve vztahu k **obžalované Evě H[redacted]** se stal, zda jej spáchala jmenovaná a zda vykazuje všechny znaky obžalobou uváděné skutkové podstaty zločinu podílnictví, byť i z nedbalosti. Po důsledném vyhodnocení provedeného dokazování byl vyhlášen zprošťující rozsudek ve vztahu k jmenované ve smyslu ustanovení § 226 písm. b) tr. ř., neboť nebyla bez důvodných pochybností prokázána subjektivní stránka jmenované k vytýkanému protiprávnímu jednání.

Jak již bylo opakovaně uvedeno, obžalovaná protiprávní jednání v celém rozsahu popírala. V tomto směru není možno učinit ani závěr, že by byla přímo usvědčována výpovědí obžalovaného Jana H[redacted], tedy svého bývalého manžela,

rovněž nikdo ze svědků o jakýchkoliv aktivitách obžalované H[redacted] se nezmiňoval. Nalézací soud si je vědom řady skutečností, které by mohly nasvědčovat alespoň „se srozuměním" obžalované s tím, jakým způsobem Jan H[redacted] finanční prostředky získával, které byly použité pro nákup ať již movitých či nemovitých věcí, jež mj. užívala i ona. Aby bylo možno bez jakýchkoliv důvodných pochybností dospět k závěru o vině obžalované, muselo by být prokázáno, že tato věděla o páchání trestné činnosti bývalým manželem Janem H[redacted], měla by mít rámcovou představu, o jakou trestnou činnost se jedná a zejména musela by mít povědomost či alespoň srozumění o tom, že prostředky, které užívá či použila na pořízení nějaké „věci" pocházejí z trestné činnosti. Je nesporné, že obžalovaný Jan H[redacted] dokázal získat důvěru řady cizích lidí, díky čemuž vylákal k jejich škodě desítky miliónů korun, zřejmě neměl zásadní problém získat důvěru i své bývalé manželky, před kterou vystupoval jako úspěšný podnikatel, díky čemuž disponoval s množstvím finančních prostředků. Jednoznačný nezpochybnitelný důkaz o vědomosti obžalované o činnosti spoluobžalovaného Jana H[redacted] obžaloba nepředložila, naproti tomu nutno uvést, že je řada indicií, ze kterých by bylo možno dovodit osobou tak blízkou jako manželka, že finanční prostředky, se kterými disponuje její manžel, tedy obžalovaný Jan H[redacted], musí odněkud pocházet, musí být produkovány nějakou konkrétní podnikatelskou činností, jež by měla být velmi úspěšná, neboť jak je patrno, v této trestní věci obžalovaný způsobil škodu cca 200.000.000,- Kč. Jak již zmíněno, osoba tak blízká jako manželka by měla být alespoň v obecných rysech v obraze, v čem spočívá práce či podnikatelské aktivity jejího druha, resp. osoby nejbližší, zda tyto podnikatelské aktivity mají reálný podklad apod. Je velmi pravděpodobné, že obžalovaná Jana H[redacted] věděla či alespoň tušila původ finančních prostředků použitých na zakoupení „věcí" specifikovaných ve skutkové části výroku rozsudku, jež se jmenované kladl za vinu, není však možno učinit objektivně bez jakýchkoliv důvodných pochybností závěr, že je naplněna v tomto konkrétním případě i požadovaná subjektivní stránka, byť charakteru nedbalostního.

Poškození Ivana E[redacted], Jiří Z[redacted], Petr L[redacted] a Ing. Jiří T[redacted] byli se svými nároky na náhradu škody ve smyslu ustanovení § 229 odst. 1 tr.ř. odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť proti obžalovanému běží insolvenční řízení a tudíž nebylo možno učinit výrok o náhradě škody.

Poškozený Pavel J[redacted] se se svým nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení nepřipojil.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 8 (osmi) dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Ostravě dne 22. listopadu 2013

Za správnost vyhotovení:
Marie Kubinová

[redacted]

JUDr. Pavel Suchánek, v.r.
předseda senátu

rozsudek vyhotovil:
JUDr. Miroslav Mucha, v.r.